

4 MOSEBOK

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36		

KAPITTEL 1

Og Herren talte til Moses i Sinai ørken i sammenkomstens telt på den første dag i den annen måned i det annet år efterat de var gått ut av Egyptens land, og sa:

² Ta op manntall over hele Israels barns menighet efter deres ætter og familier og skriv op deres navn -- alle som er av mannkjønn, en for en,

³ fra tyveårsalderen og opover; alle dem i Israel som kan dra ut i krig, skal I mønstre, hær efter hær, du og Aron.

⁴ I skal ha med eder en mann for hver stamme, den som er overhode for stammens familier.

⁵ Dette er navnene på de menn som I skal ha til hjelp: For Ruben: Elisur, Sede'urs sønn,

⁶ for Simeon: Selumiel, Surisaddais sønn,

⁷ for Juda: Nahson, Amminadabs sønn,

⁸ for Issakar: Netanel, Suars sønn,

⁹ for Sebulon: Eliab, Helons sønn,

¹⁰ for Josefs sønner, for Efra'im: Elisama, Ammihuds sønn, for Manasse: Gamliel, Pedasurs sønn,

¹¹ for Benjamin: Abidan, Gideonis sønn,

¹² for Dan: Akieser, Ammisaddais sønn,

¹³ for Aser: Pagiel, Okrans sønn,

¹⁴ for Gad: Eljasaf, De'uels sønn,

¹⁵ for Naftali: Akira, Enans sønn.

¹⁶ Dette var menighetens utkårne, høvdingene for sine fedrenestammer, overhodene for Israels tusener.

¹⁷ Da lot Moses og Aron disse menn, som var nevnt ved navn, komme,

¹⁸ og de samlet hele menigheten på den første dag i den annen måned; og de lot sig innføre i ættelistene med sine navn, efter sine ætter og familier, fra tyveårsalderen og opover, en for en,

¹⁹ således som Herren hadde befalt Moses; og han mønstret dem i Sinai ørken.

²⁰ Efterkommerne av Rubens sønner -- han som var Israels førstefødte -- opskrevet efter sine ætter og familier, med sine navn, en for en, alt mannkjønn fra tyveårsalderen og opover, alle som kunde dra ut i krig,

²¹ så mange som blev mønstret av Rubens stamme, var seks og firti tusen og fem hundre.

- ²² Efterkommerne av Simeons sønner, opskrevet efter sine ætter og familier, med sine navn, så mange av dem som blev mønstret, en for en, alt mannkjønn fra tyveårsalderen og opover, alle som kunde dra ut i krig,
- ²³ så mange som blev mønstret av Simeons stamme, var ni og femti tusen og tre hundre.
- ²⁴ Efterkommerne av Gads sønner, opskrevet efter sine ætter og familier, med sine navn, fra tyveårsalderen og opover, alle som kunde dra ut i krig,
- ²⁵ så mange som blev mønstret av Gads stamme, var fem og firti tusen, seks hundre og femti.
- ²⁶ Efterkommerne av Judas sønner, opskrevet efter sine ætter og familier, med sine navn, fra tyveårsalderen og opover, alle som kunde dra ut i krig,
- ²⁷ så mange som blev mønstret av Juda stamme, var fire og sytti tusen og seks hundre.
- ²⁸ Efterkommerne av Issakars sønner, opskrevet efter sine ætter og familier, med sine navn, fra tyveårsalderen og opover, alle som kunde dra ut i krig,
- ²⁹ så mange som blev mønstret av Issakars stamme, var fire og femti tusen og fire hundre.
- ³⁰ Efterkommerne av Sebulons sønner, opskrevet efter sine ætter og familier, med sine navn, fra tyveårsalderen og opover, alle som kunde dra ut i krig,
- ³¹ så mange som blev mønstret av Sebulons stamme, var syv og femti tusen og fire hundre.
- ³² Josefs barn: Efterkommerne av Efra'ims sønner, opskrevet efter sine ætter og familier, med sine navn, fra tyveårsalderen og opover, alle som kunde dra ut i krig,
- ³³ så mange som blev mønstret av Efra'ims stamme, var firti tusen og fem hundre;
- ³⁴ efterkommerne av Manasses sønner, opskrevet efter sine ætter og familier, med sine navn, fra tyveårsalderen og opover, alle som kunde dra ut i krig,
- ³⁵ så mange som blev mønstret av Manasse stamme, var to og tretti tusen og to hundre.
- ³⁶ Efterkommerne av Benjamins sønner, opskrevet efter sine ætter og familier, med sine navn, fra tyveårsalderen og opover, alle som kunde dra ut i krig,
- ³⁷ så mange som blev mønstret av Benjamins stamme, var fem og tretti tusen og fire hundre.
- ³⁸ Efterkommerne av Dans sønner, opskrevet efter sine ætter og familier, med sine navn, fra tyveårsalderen og opover, alle som kunde dra ut i krig,
- ³⁹ så mange som blev mønstret av Dans stamme, var to og seksti tusen og syv hundre.
- ⁴⁰ Efterkommerne av Asers sønner, opskrevet efter sine ætter og familier, med sine navn, fra tyveårsalderen og opover, alle som kunde dra ut i krig,
- ⁴¹ så mange som blev mønstret av Asers stamme, var en og firti tusen og fem hundre.
- ⁴² Efterkommerne av Naftalis sønner, opskrevet efter sine ætter og familier, med sine navn, fra tyveårsalderen og opover, alle som kunde dra ut i krig,
- ⁴³ så mange som blev mønstret av Naftali stamme, var tre og femti tusen og fire hundre.
- ⁴⁴ Dette var de som blev mønstret, de som Moses og Aron og Israels høvdinger mønstret, og høvdingene var tolv i tallet, en for hver stamme.
- ⁴⁵ Og alle de av Israels barn som blev mønstret efter sine familier, fra tyveårsalderen og opover, alle i Israel som kunde dra ut i krig,
- ⁴⁶ så mange som blev mønstret, var seks hundre og tre tusen, fem hundre og femti;
- ⁴⁷ Men levittene efter sin fedrenestamme blev ikke mønstret sammen med dem.
- ⁴⁸ For Herren talte til Moses og sa:

- ⁴⁹ Bare Levi stamme skal du ikke mønstre, og over dem skal du ikke opta manntall sammen med de andre Israels barn.
- ⁵⁰ Men du skal sette levittene over vidnesbyrdets tabernakel og over alle dets redskaper og over alt som hører til; de skal bære tabernaklet og alle dets redskaper, og de skal tjene ved tabernaklet og leire sig rundt omkring det.
- ⁵¹ Når tabernaklet skal bryte op, skal levittene ta det ned, og når tabernaklet skal leire sig, skal levittene reise det op; kommer nogen fremmed; [de. en som ikke er levitt]
- ⁵² Israels barn skal leire sig, hver i sin leir og hver ved sitt banner, hær for hær.
- ⁵³ Men levittene skal leire sig rundt omkring vidnesbyrdets tabernakel, forat det ikke skal komme vrede over Israels barns menighet; og levittene skal ta vare på det som er å vareta ved vidnesbyrdets tabernakel.
- ⁵⁴ Og Israels barn gjorde så; de gjorde i ett og alt således som Herren hadde befalt Moses.

KAPITTEL 2

Og Herren talte til Moses og Aron og sa:

- ² Israels barn skal leire sig, hver ved sitt banner, ved sin families hærmerke; de skal leire sig midt imot sammenkomstens telt, rundt omkring det.
- ³ På fremsiden, mot øst, skal Juda leire sig under sitt banner, hær for hær; og høvdingen for Judas barn er Nahson, Amminadabs sønn,
- ⁴ og hans hær, så mange av dem som er mønstret, er fire og sytti tusen og seks hundre.
- ⁵ Ved siden av ham skal Issakars stamme leire sig; og høvdingen for Issakars barn er Netanel, Suars sønn,
- ⁶ og hans hær, så mange av dem som er mønstret, er fire og femti tusen og fire hundre.
- ⁷ Likeså Sebulons stamme; og høvdingen for Sebulons barn er Eliab, Helons sønn,
- ⁸ og hans hær, så mange av dem som er mønstret, er syv og femti tusen og fire hundre.
- ⁹ Alle som er mønstret av Judas leir, hær for hær, er hundre og seks og åtti tusen og fire hundre; de skal være den første fylking som bryter op.
- ¹⁰ Mot syd skal Ruben leire sig under sitt banner, hær for hær; og høvdingen for Rubens barn er Elisur, Sede'urs sønn,
- ¹¹ og hans hær, så mange av dem som er mønstret, er seks og firti tusen og fem hundre.
- ¹² Ved siden av ham skal Simeons stamme leire sig; og høvdingen for Simeons barn er Selumiel, Surisaddais sønn,
- ¹³ og hans hær, så mange av dem som er mønstret, er ni og femti tusen og tre hundre.
- ¹⁴ Likeså Gads stamme; og høvdingen for Gads barn er Eljasaf, Re'uels sønn,
- ¹⁵ og hans hær, så mange av dem som er mønstret, er fem og firti tusen, seks hundre og femti.
- ¹⁶ Alle som er mønstret av Rubens leir, hær for hær, er hundre og en og femti tusen, fire hundre og femti; de skal være den annen fylking som bryter op.
- ¹⁷ Så skal sammenkomstens telt bryte op, levittenes leir i midten av leirene; de skal bryte op efter som de har leiret sig, hver på sin plass under sine banner.
- ¹⁸ Mot vest skal Efra'im leire sig under sitt banner, hær for hær; og høvdingen for Efra'ims barn er Elisama, Ammihuds sønn,
- ¹⁹ og hans hær, så mange av dem som er mønstret, er firti tusen og fem hundre.

²⁰ Ved siden av ham Manasse stamme; og høvdingen for Manasses barn er Gamliel, Pedasurs sønn,

²¹ og hans hær, så mange av dem som er mønstret, er to og tretti tusen og to hundre.

²² Likeså Benjamins stamme; og høvdingen for Benjamins barn er Abidan, Gideonis sønn,

²³ og hans hær, så mange av dem som er mønstret, er fem og tretti tusen og fire hundre.

²⁴ Alle som er mønstret av Efra'ims leir, hær for hær, er hundre og åtte tusen og et hundre; de skal være den tredje fylking som bryter op.

²⁵ Mot nord skal Dan leire sig under sitt banner, hær for hær; og høvdingen for Dans barn er Akieser, Ammisaddais sønn,

²⁶ og hans hær, så mange av dem som er mønstret, er to og seksti tusen og syv hundre.

²⁷ Ved siden av ham skal Asers stamme leire sig; og høvdingen for Asers barn er Pagiel, Okrans sønn,

²⁸ og hans hær, så mange av dem som er mønstret, er en og firti tusen og fem hundre.

²⁹ Likeså Naftali stamme; og høvdingen for Naftalis barn er Akira, Enans sønn,

³⁰ og hans hær, så mange av dem som er mønstret, er tre og femti tusen og fire hundre.

³¹ Alle som er mønstret av Dans leir, er hundre og syv og femti tusen og seks hundre; de skal være den siste fylking som bryter op under sine banner.

³² Dette var de av Israels barn som blev mønstret, efter sine familier; i alt var det seks hundre og tre tusen, fem hundre og femti mann som blev mønstret i leirene, hær for hær.

³³ Men levittene blev ikke mønstret sammen med de andre Israels barn, således som Herren hadde befalt Moses.

³⁴ Og Israels barn gjorde så; de leiret sig under sine banner og brøt op, enhver efter sin ætt og sin familie, i alle deler således som Herren hadde befalt Moses.

KAPITTEL 3

Dette var Arons og Moses' ætt på den tid Herren talte med Moses på Sinai berg.

² Navnene på Arons sønner var: Nadab, som var den førstefødte, dernæst Abihu, Eleasar og Itamar.

³ Dette var navnene på Arons sønner, de salvede prester, som var innvidd til å gjøre prestatjeneste.

⁴ Men Nadab og Abihu døde for Herrens åsyn, dengang de bar fremmed ild inn for Herrens åsyn i Sinai ørken, og de hadde ingen sønner; siden utførte Eleasar og Itamar prestatjenesten for Arons, sin fars øine.

⁵ Og Herren talte til Moses og sa:

⁶ La Levi stamme komme hit og still den frem for Aron, presten, så de kan tjene ham.

⁷ Og de skal ta vare på det han og hele menigheten skulde varetatt foran sammenkomstens telt, og således utføre tjenesten ved tabernaklet.

⁸ Og de skal ta vare på alt som hører til sammenkomstens telt, og på det som Israels barn skulde varetatt; og således skal de utføre tjenesten ved tabernaklet.

⁹ Du skal gi levittene til Aron og hans sønner; blandt Israels barn skal de være helt overgitt til ham.

¹⁰ Men Aron og hans sønner skal du sette til å ta vare på sin prestatjeneste; kommer en fremmed nær til, skal han late livet.

¹¹ Og Herren talte til Moses og sa:

- ¹² Se, jeg har tatt levittene ut blandt Israels barn i stedet for alle førstefødte, dem som åpner morsliv blandt Israels barn, forat levittene skal høre mig til.
- ¹³ For mig hører alt førstefødt til; den dag jeg slo alt førstefødt i Egyptens land, helliget jeg mig alt som førstefødt er i Israel, både folk og fe; de skal høre mig til, mig, Herren.
- ¹⁴ Og Herren talte til Moses i Sinai ørken og sa:
- ¹⁵ Du skal mønstre Levis barn efter deres familier og ætter! Alt mannkjønn, fra den som er en måned gammel, og opover, skal du mønstre.
- ¹⁶ Så mønstret Moses dem efter Herrens ord, som det var befalt ham.
- ¹⁷ Navnene på Levis sønner var: Gerson og Kahat og Merari.
- ¹⁸ Og navnene på Gersons sønner efter deres ætter var: Libni og Sime'i.
- ¹⁹ Og Kahats sønner efter sine ætter var Amram og Jishar, Hebron og Ussiel.
- ²⁰ Og Meraris sønner efter sine ætter var Mahli og Musi. Dette var Levis ætter med sine familier.
- ²¹ Til Gerson hørte libnittenes ætt og sime'ittenes ætt; dette var gersonittenes ætter.
- ²² De av dem som blev mønstret, idet der blev tatt tall på alt mannkjønn, fra den som var en måned gammel, og opover, var syv tusen og fem hundre.
- ²³ Gersonittenes ætter hadde sin leir bak tabernaklet, mot vest.
- ²⁴ Og høvdingen for gersonittenes familie var Eljasaf, Laels sønn.
- ²⁵ Og det som Gersons barn hadde å ta vare på ved sammenkomstens telt, var selve tabernaklet med dekke og varetak og dekket for inngangen til sammenkomstens telt,
- ²⁶ og omhengene til forgården og forhenget for inngangen til forgården som er rundt om tabernaklet og alteret, og dets snorer og alt arbeidet derved.
- ²⁷ Til Kahat hørte amramittenes ætt og jisharittenes ætt og hebronittenes ætt og ussielittenes ætt; dette var kahatittenes ætter.
- ²⁸ Da der blev tatt tall på alt mannkjønn, fra den som var en måned gammel, og opover, var de åtte tusen og seks hundre mann, som skulde ta vare på det som var å vareta ved helligdommen.
- ²⁹ Kahats barns ætter hadde sin leir ved siden av tabernaklet mot syd.
- ³⁰ Og høvdingen for Kahat-ættens familie var Elisafan, Ussiels sønn.
- ³¹ Og det de hadde å ta vare på, var arken og bordet og lysestaken og alterne og helligdommens redskaper som bruktes ved tjenesten, og forhenget [for det Aller-helligste] og alt arbeidet derved.
- ³² Men den øverste høvding for levittene var Eleasar, sønn til Aron, presten; han var satt over dem som skulde ta vare på det som var å vareta ved helligdommen.
- ³³ Til Merari hørte mahlittenes ætt og musittenes ætt; dette var merarittenes ætter.
- ³⁴ De av dem som blev mønstret, idet der blev tatt tall på alt mannkjønn, fra den som var en måned gammel, og opover, var seks tusen og to hundre.
- ³⁵ Og høvdingen for Merariættens familie var Suriel, Abiha'ls sønn; de hadde sin leir ved siden av tabernaklet mot nord.
- ³⁶ Og det som Meraris barn var satt til å ta vare på, var tabernaklets planker og dets tverrstenger og dets stolper og dets fotstykker og alt som hørte til, og alt arbeidet derved
- ³⁷ og stolpene til forgården rundt omkring og fotstykkene og pluggene og snorene som hørte til.
- ³⁸ Men foran tabernaklet, mot øst, foran sammenkomstens telt, mot solens oppgang, hadde Moses og Aron og hans sønner sin leir, og de tok vare på det som var å vareta ved helligdommen, det som Israels barn skulde varetatt; men kom en fremmed nær til, skulde

han late livet.

³⁹ Alle de av levittene som blev mønstret, de som Moses og Aron mønstret efter Herrens ord, ætt for ætt, alt mannkjønn, fra den som var en måned gammel, og opover, var to og tyve tusen.

⁴⁰ Og Herren sa til Moses: Du skal mønstre alle førstefødte av mannkjønn blandt Israels barn, fra den som er en måned gammel, og opover, og føre deres navn inn i manntallet.

⁴¹ Og så skal du la mig, Herren, få levittene i stedet for alle førstefødte blandt Israels barn, og levittenes fe i stedet for alt førstefødt blandt Israels barns fe.

⁴² Da mønstret Moses alle førstefødte blandt Israels barn, således som Herren hadde befalt ham.

⁴³ Og da han tok tall på alle førstefødte av mannkjønn og skrev op deres navn, fra den som var en måned gammel, og opover, var de, så mange som blev mønstret, to og tyve tusen, to hundre og tre og sytti.

⁴⁴ Og Herren talte til Moses og sa:

⁴⁵ Du skal ta levittene i stedet for alle førstefødte blandt Israels barn og levittenes fe i stedet for deres fe; og levittene skal høre mig til, mig, Herren.

⁴⁶ Men som løsepenger for de to hundre og tre og sytti førstefødte av Israels barn som overskrider levittenes tall,

⁴⁷ skal du ta fem sekel for hver; efter helligdommens sekel skal du ta dem, sekelen regnet til tyve gera.

⁴⁸ Og du skal gi Aron og hans sønner disse penger som løsepenger for de overtallige blandt dem.

⁴⁹ Så tok Moses løsepengene for dem som overskred deres tall som blev utløst ved levittene;

⁵⁰ av Israels barns førstefødte fikk han pengene, et tusen, tre hundre og fem og seksti sekel efter helligdommens sekel.

⁵¹ Og Moses gav Aron og hans sønner løsepengene efter Herrens ord, således som Herren hadde befalt Moses.

KAPITTEL 4

Og Herren talte til Moses og Aron og sa:

² Ta op manntal over Kahats barn blandt levittene efter deres ætter og familier,

³ fra trettiårsalderen og opover inntil femtiårsalderen, over alle som skal trede inn i tjenesten og utføre arbeid ved sammenkomstens telt!

⁴ Det som Kahats barn skal stelle med ved sammenkomstens telt, det er de høihellige ting.

⁵ Når leiren bryter op, skal Aron og hans sønner gå inn og ta ned det dekkende forheng og bre det over vidnesbyrdets ark.

⁶ De skal legge et dekke av takasskinn over den og over dette igjen bre et klæde, helt igjennem av blå ull, og så sette inn bærestengene.

⁷ Over skuebrøds-bordet skal de bre et klæde av blå ull, og på det skal de legge fatene og skålene og begerne og drikkoffer-kannene, og det stadige brød [skuebrødene] skal også ligge der.

⁸ Over alt dette skal de bre et klæde av karmosinrød ull og legge et dekke av takasskinn om det og sette inn bærestengene.

- ⁹ Så skal de ta et klæde av blå ull og med det dekke lysestaken og dens lamper og lysesaksene og brikkene og alle oljekarene som brukes til tjenesten ved den.
- ¹⁰ Og de skal legge den og alt som hører til den, i et dekke av takasskinn og legge det på en bærebør.
- ¹¹ Over det gullklædde alter skal de bre et klæde av blå ull og legge et dekke av takasskinn om det og sette inn bærestengene.
- ¹² Så skal de ta alle de redskaper som brukes til tjenesten i helligdommen, og legge dem i et klæde av blå ull og dekke dem til med et dekke av takasskinn og legge dem på en bærebør.
- ¹³ Alteret [brennoffer-alteret] skal de rense for asken og bre et klæde av purpurrød ull over det.
- ¹⁴ og på det legge alle de redskaper som brukes til tjenesten ved alteret: fyrfatene, kjøttgaflene og ildskuffene og skålene til å sprengre blod med, alle alterets redskaper; de skal bre et dekke av takasskinn over og sette inn bærestengene.
- ¹⁵ Når så Aron og hans sønner ved leirens opbrudd er ferdig med å dekke over helligdommen og alle helligdommens redskaper, så skal Kahats barn komme og bære; men de må ikke røre ved helligdommen, forat de ikke skal dø. Dette er det Kahats barn har å bære av det som hører til sammenkomstens telt.
- ¹⁶ Men Eleasar, sønn til Aron, presten, skal ha opsynet med oljen til lysestaken og den velluktende røkelse og det stadige matoffer og salvingsoljen, og opsynet med hele tabernaklet og alt som i det er av hellige ting og redskaper som hører til.
- ¹⁷ Og Herren talte til Moses og Aron og sa:
- ¹⁸ La ikke kahatittenes ættegren bli utryddet av levittenes stamme,
- ¹⁹ men gjør således med dem forat de skal leve og ikke dø når de kommer nær til de høihellige ting: Aron og hans sønner skal gå inn og sette enhver av dem til sin tjeneste og til det han skal bære;
- ²⁰ men selv må de ikke gå inn og se på de hellige ting, enn ikke et øieblikk, forat de ikke skal dø.
- ²¹ Og Herren talte til Moses og sa:
- ²² Ta også op manntall over Gersons barn efter deres familier og ætter!
- ²³ Fra trettiårsalderen og opover inntil femtiårsalderen skal du mønstre dem, alle som skal trede inn i tjenesten og utføre arbeid ved sammenkomstens telt.
- ²⁴ Dette skal være Gerson-ættenes gjerning med å tjene og bære:
- ²⁵ De skal bære tabernaklets tepper og sammenkomstens telt med dekket og varetaket av takasskinn, som ligger ovenpå, og dekket for inngangen til sammenkomstens telt
- ²⁶ og omhengene til forgården og forhenget for porten til forgården som er rundt om tabernaklet og alteret, og snorene som hører til, og alle redskapene som brukes til arbeidet derved; og alt som er å gjøre med disse ting, skal de utføre.
- ²⁷ Efter Arons og hans sønners ord skal all tjeneste utføres som Gersons barn har å gjøre, både med alt det de har å bære, og med hele deres tjeneste; og I skal overgi til deres varetekt alt det de har å bære.
- ²⁸ Dette skal være Gerson-ættenes tjeneste ved sammenkomstens telt; og Itamar, sønn til Aron, presten, skal ha opsyn med det de har å ta vare på.
- ²⁹ Meraris barn skal du mønstre efter deres ætter og familier.
- ³⁰ Fra trettiårsalderen og opover inntil femtiårsalderen skal du mønstre dem, alle som skal trede inn i tjenesten og utføre arbeidet ved sammenkomstens telt.

³¹ Og dette er det som de har å bære, alt det de skal stelle med ved sammenkomstens telt: tabernaklets planker og dets tverrstenger og stolper og fotstykker

³² og stolpene til forgården rundt omkring med deres fotstykker og plugger og snorer, alle redskaper som hører til, og alt som brukes til arbeidet derved; og I skal ved navn overgi dem de ting som de har å bære.

³³ Dette skal være Merari-ættenes tjeneste, alt det de skal stelle med ved sammenkomstens telt under opsyn av Itamar, sønn til Aron, presten.

³⁴ Så mønstret Moses og Aron og menighetens høvdinger kahatittene etter deres ætter og familier,

³⁵ fra trettiårsalderen og opover inntil femtiårsalderen, alle som skulde trede inn i tjenesten og utføre arbeid ved sammenkomstens telt.

³⁶ Og de av dem som blev mønstret, hver efter sin ætt, var to tusen, syv hundre og femti.

³⁷ Så mange var de som blev mønstret i kahatittenes ætter, alle de som tjente ved sammenkomstens telt, og som Moses og Aron mønstret efter Herrens ord ved Moses.

³⁸ Og de av gersonittene som blev mønstret efter sine ætter og familier,

³⁹ fra trettiårsalderen og opover inntil femtiårsalderen, alle som skulde trede inn i tjenesten og utføre arbeid ved sammenkomstens telt --

⁴⁰ de av dem som blev mønstret efter sine ætter og familier--var to tusen, seks hundre og tretti.

⁴¹ Så mange var de som blev mønstret i gersonittenes ætter, alle de som tjente ved sammenkomstens telt, og som Moses og Aron mønstret efter Herrens ord.

⁴² Og de som blev mønstret i merarittenes ætter, hver efter sin ætt og familie,

⁴³ fra trettiårsalderen og opover inntil femtiårsalderen, alle som skulde trede inn i tjenesten og utføre arbeid ved sammenkomstens telt --

⁴⁴ de av dem som blev mønstret efter sine ætter -- var tre tusen og to hundre.

⁴⁵ Så mange var de som Moses og Aron mønstret i merarittenes ætter efter Herrens ord ved Moses.

⁴⁶ Alle de som Moses og Aron og Israels høvdinger mønstret av levittene efter deres ætter og familier,

⁴⁷ fra trettiårsalderen og opover inntil femtiårsalderen, alle som skulde utføre arbeid ved sammenkomstens telt med å tjene og med å bære --

⁴⁸ de som blev mønstret -- var åtte tusen, fem hundre og åtti.

⁴⁹ Efter Herrens ord blev de mønstret under Moses' opsyn, og hver blev satt til å utføre den tjeneste og bære den byrde han skulde; og de som blev mønstret av Moses, var de som Herren hadde befalt ham å mønstre.

KAPITTEL 5

Og Herren talte til Moses og sa:

² Byd Israels barn at de skal sende ut av leiren alle spedalske og alle som har flod, og alle som er blitt urene ved lik!

³ Både mann og kvinne skal I sende bort; utenfor leiren skal I sende dem, forat de ikke skal gjøre deres leir uren, der hvor jeg bor midt iblandt dem.

⁴ Og Israels barn gjorde så og sendte dem utenfor leiren; som Herren hadde sagt til Moses, således gjorde Israels barn.

⁵ Og Herren talte til Moses og sa:

- ⁶ Si til Israels barn: Når en mann eller kvinne gjør nogen av de synder som mennesker gjør, og bærer sig troløst at mot Herren, så de fører skyld over sig,
- ⁷ da skal de bekjenne den synd som de har gjort, og godtgjøre det de med urette har tatt, med dets fulle verd og enda legge til femtedelen; de skal gi det til den som de har syndet mot.
- ⁸ Men dersom mannen ikke har efterlatt sig nogen nær slektning som de kan gi vederlaget til, da skal vederlaget høre Herren til og tilfalle presten foruten sonings-væren, som skal ofres til soning for dem.
- ⁹ Og alle gaver, alt det som Israels barn helliger og kommer til presten med, skal høre ham til;
- ¹⁰ hver manns hellige gaver skal høre presten til; det nogen gir ham, skal høre ham til.
- ¹¹ Og Herren talte til Moses og sa:
- ¹² Tal til Israels barn og si til dem: Når en manns hustru forsynder sig og er ham utro,
- ¹³ og en annen mann har samleie med henne, men hennes mann ikke vet om det, fordi hun har latt sig vanære i lønndom, og der ikke er noget vidne mot henne, og hun ikke er grepet på fersk gjerning,
- ¹⁴ og det så kommer en skinnsykens ånd over ham, så han blir skinnsyk på sin hustru, og hun virkelig har latt sig vanære, eller det kommer en skinnsykens ånd over ham, så han blir skinnsyk på sin hustru, uaktet hun ikke har latt sig vanære,
- ¹⁵ da skal mannen ta sin hustru med sig til presten og som offer for henne ha med tiendedelen av en efa byggmel; men han skal ikke helle olje på det, heller ikke legge virak på det; for det er et skinnsyke-matoffer, et ihukommelses-matoffer, som skal minne om en brøde.
- ¹⁶ Så skal presten føre henne frem og stille henne for Herrens åsyn.
- ¹⁷ Og presten skal ta hellig vann i et lerkar og ta noget av støvet som er på tabernaklets gulv, og kaste i vannet.
- ¹⁸ Og når presten har stilt kvinnen frem for Herrens åsyn, skal han løse hennes hår og legge ihukommelses-matofferet i hennes hender -- et skinnsyke-matoffer er det -- og i sin hånd skal presten ha bitterhetens vann, som volder forbannelse.
- ¹⁹ Så skal presten ta kvinnen i ed og si til henne: Så sant ingen har ligget hos dig, og så sant du ikke har vært utro mot din mann og latt dig vanære, så skal du intet mén ha av dette bitterhetens vann som volder forbannelse.
- ²⁰ Men er det så at du har vært utro mot din mann og latt dig vanære, og at nogen annen enn din mann har hatt samleie med dig
- ²¹ -- nu skal presten lese op forbannelses-eden for kvinnen og si til henne: -- så gjøre Herren dig til en forbannelse og til en ed blandt ditt folk; han la dine hofter svinne inn og din buk hovne op;
- ²² og dette vann som volder forbannelse, skal trenge inn i dine innvoller, så din buk hovner op og dine hofter svinner inn. Og kvinnen skal si: Amen! Amen!
- ²³ Derefter skal presten skrive op disse forbannelser på et blad og vaske dem ut i bitterhetens vann,
- ²⁴ og han skal la kvinnen drikke bitterhetens vann, som volder forbannelse, og vannet som volder forbannelse, skal trenge inn i henne og volde bitter ve.
- ²⁵ Så skal presten ta skinnsyke-matofferet av kvinnens hånd og svinge det for Herrens åsyn og bære det frem til alteret.
- ²⁶ Og presten skal ta en håndfull av matofferet som ihukommelses-offer og brenne det på alteret; Og så skal han la kvinnen drikke vannet.

²⁷ Og når han har latt henne drikke vannet, da skal det skje at dersom hun har latt sig vanære og har vært utro mot sin mann, så skal vannet som volder forbannelse, trenge inn i henne og volde bitter ve; hennes buk skal hovne op og hennes hofter svinne inn; og den kvinne skal bli til en forbannelse blandt sitt folk.

²⁸ Men har kvinnen ikke latt sig vanære, og er hun ren, da skal hun intet mén ha av det, og hun skal få barn.

²⁹ Dette er skinnsyke-loven: Når en kvinne er utro mot sin mann og lar sig vanære,

³⁰ eller når en skinnsykens ånd kommer over en mann, så han blir skinnsyk på sin hustru, så skal han stille kvinnen frem for Herrens åsyn, og presten skal gjøre med henne alt det som er sagt i denne lov.

³¹ Og mannen skal være fri for skyld, men kvinnen skal lide for sin misgjerning.

KAPITTEL 6

Og Herren talte til Moses og sa:

² Tal til Israels barn og si til dem: Når en mann eller kvinne gjør et hellig løfte om å ville være nasireer og vie sig til Herren,

³ så skal han holde sig fra vin og sterk drikk; eddik av vin eller annen sterk eddik skal han ikke drikke og heller ikke nogen saft som er tillaget av druer; hverken friske eller tørre druer skal han ete.

⁴ Så lenge hans innvielse varer, skal han ikke ete noget av det som tillages av vintreet, like fra kjerne til skall.

⁵ Så lenge hans innvielses-løfte gjelder, skal der ikke gå rakekniv over hans hode; inntil hans innvielses-tid er til ende, skal han være hellig, han skal la sitt hodehår vokse fritt.

⁶ Så lenge han er innvidd til Herren, skal han ikke komme nær noget lik.

⁷ Ikke engang om hans far eller mor eller bror eller søster dør, må han føre urenhet over sig for deres skyld; for han bærer på sitt hode tegnet på innvielsen til sin Gud.

⁸ Hele sin innvielses-tid er han hellig for Herren.

⁹ Men dør der nogen hos ham uventet og brått og fører urenhet over hans innvidde hode, da skal han rake sitt hode den dag han blir ren; den syvende dag skal han rake det.

¹⁰ Og på den åttende dag skal han komme til presten med to turtelduer eller to dueunger, til inngangen til sammenkomstens telt.

¹¹ Og presten skal ofre den ene til syndoffer og den andre til brennoffer og gjøre soning for ham og rense ham for den synd han har ført over sig ved å komme nær liket. Så skal han samme dag hellige sitt hode,

¹² og på ny vie sig til Herren for like så lang tid som han først hadde lovt, og føre frem et årsgammelt lam til skyldoffer; den første tid gjelder ikke mere, fordi hans innvielse blev utskjemt.

¹³ Dette er loven for nasireeren: Den dag hans innvielses-tid er til ende, skal han føres frem til inngangen til sammenkomstens telt,

¹⁴ og han skal bære frem for Herren sitt offer, et årsgammelt værlam uten lyte til brennoffer og et årsgammelt hunlam uten lyte til syndoffer og en vær uten lyte til takkoffer

¹⁵ og en kurv med usyrede kaker av fint mel, kaker med olje i, og usyrede brødleiver smurt med olje, og matofferet og drikkofferne som hører til.

¹⁶ Og presten skal bære det frem for Herrens åsyn og ofre hans syndoffer og hans brennoffer.

¹⁷ Og væren skal han ofre som takkoffer til Herren sammen med kurven med de usyrede kaker, og så skal presten ofre hans matoffer og hans drikkoffer.

¹⁸ Derefter skal nasireeren rake sitt innvidde hode ved inngangen til sammenkomstens telt, og han skal ta sitt innvidde hodehår og legge det på ilden som er under takkofferet.

¹⁹ Og presten skal ta en bog av væren, efterat den er kokt, og en usyret kake av kurven og en usyret brødleiv og legge dem i hendene på nasireeren, efterat han har raket av sitt innvielsestegn.

²⁰ Så skal presten svinge dem for Herrens åsyn; det er helliget presten foruten svinge-brystet og løfte-låret. Siden kan nasireeren drikke vin.

²¹ Dette er loven for den som gjør et nasireer-løfte, dette er det han skal ofre til Herren på grunn av sin innvielse, foruten det han ellers har råd til; han skal holde sig efter det løfte han har gjort, foruten det loven om hans innvielse krever.

²² Og Herren talte til Moses og sa:

²³ Tal til Aron og hans sønner og si: Således skal I si når I velsigner Israels barn:

²⁴ Herren velsigne dig og bevare dig!

²⁵ Herren la sitt åsyn lyse over dig og være dig nådig!

²⁶ Herren løfte sitt åsyn på dig og gi dig fred!

²⁷ Således skal de legge mitt navn på Israels barn, og jeg vil velsigne dem.

KAPITTEL 7

Da nu Moses var ferdig med å reise tabernaklet og hadde salvet det og helliget det med alt som hørte til det, og likeledes salvet og helliget alteret med alt som hørte til det,

² da kom Israels høvdinger, overhodene for sine familier, stammefyrstene, de som stod over alle som var blitt mønstret, og bar frem gaver.

³ De bar sin gave frem for Herrens åsyn, seks vogner med dekke over og tolv okser, en vogn for to høvdinger og en okse for hver; og de førte dem frem foran tabernaklet.

⁴ Og Herren sa til Moses:

⁵ Ta imot dette av dem, forat det kan brukes til tjenesten ved sammenkomstens telt, og du skal gi det til levittene, efter som enhver av dem trenger det til sin tjeneste.

⁶ Da tok Moses vognene og oksene og gav dem til levittene.

⁷ To av vognene og fire av oksene gav han til Gersons barn, efter deres særlige tjeneste.

⁸ Og fire av vognene og åtte av oksene gav han til Meraris barn, efter deres særlige tjeneste under opsyn av Itamar, sønn til Aron, presten.

⁹ Men til Kahats barn gav han ikke noget, fordi de skulde ta vare på de hellige ting og bære dem på sine skuldrer.

¹⁰ Den dag alteret blev salvet, kom høvdingene med gaver til dets innvielse, og de bar sin gave frem foran alteret.

¹¹ Da sa Herren til Moses: La høvdingene komme med sin gave til alterets innvielse hver sin dag!

¹² Og den som bar frem sin gave den første dag, var Nahson, Amminadabs sønn, høvdingen for Juda stamme.

¹³ Hans gave var et sølvfat som veide hundre og tretti sekel, en sølvskål på sytti sekel efter helligdommens vekt, begge fulle av fint mel blandet med olje, til matoffer,

¹⁴ en skål av gull på ti sekel, full av røkelse,

- ¹⁵ en ung okse, en vær og et årsgammelt lam til brennoffer,
- ¹⁶ en gjetebukk til syndoffer
- ¹⁷ og til takkoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle lam. Dette var Nahsons, Amminadabs sønns gave.
- ¹⁸ Den annen dag kom Netanel, Suars sønn, Issakars høvding, med sin gave.
- ¹⁹ Han bar frem som sin gave et sølvfat som veide hundre og tretti sekel, en sølvskål på sytti sekel etter helligdommens vekt, begge fulle av fint mel blandet med olje, til matoffer,
- ²⁰ en skål av gull på ti sekel, full av røkelse,
- ²¹ en ung okse, en vær og et årsgammelt lam til brennoffer,
- ²² en gjetebukk til syndoffer
- ²³ og til takkoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle lam. Dette var Netanels, Suars sønns gave.
- ²⁴ Den tredje dag kom høvdingen for Sebulons barn, Eliab, Helons sønn.
- ²⁵ Hans gave var et sølvfat som veide hundre og tretti sekel, en sølvskål på sytti sekel etter helligdommens vekt, begge fulle av fint mel blandet med olje, til matoffer,
- ²⁶ en skål av gull på ti sekel, full av røkelse,
- ²⁷ en ung okse, en vær og et årsgammelt lam til brennoffer,
- ²⁸ en gjetebukk til syndoffer
- ²⁹ og til takkoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle lam. Dette var Eliabs, Helons sønns gave.
- ³⁰ Den fjerde dag kom høvdingen for Rubens barn, Elisur, Sede'urs sønn.
- ³¹ Hans gave var et sølvfat som veide hundre og tretti sekel, en sølvskål på sytti sekel etter helligdommens vekt, begge fulle av fint mel blandet med olje, til matoffer,
- ³² en skål av gull på ti sekel, full av røkelse,
- ³³ en ung okse, en vær og et årsgammelt lam til brennoffer,
- ³⁴ en gjetebukk til syndoffer
- ³⁵ og til takkoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle lam. Dette var Elisurs, Sede'urs sønns gave.
- ³⁶ Den femte dag kom høvdingen for Simeons barn, Selumiel, Surisaddais sønn.
- ³⁷ Hans gave var et sølvfat som veide hundre og tretti sekel, en sølvskål på sytti sekel etter helligdommens vekt, begge fulle av fint mel blandet med olje, til matoffer,
- ³⁸ en skål av gull på ti sekel, full av røkelse,
- ³⁹ en ung okse, en vær og et årsgammelt lam til brennoffer,
- ⁴⁰ en gjetebukk til syndoffer
- ⁴¹ og til takkoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle lam. Dette var Selumiels, Surisaddais sønns gave.
- ⁴² Den sjette dag kom høvdingen for Gads barn, Eljasaf, De'uels sønn.
- ⁴³ Hans gave var et sølvfat som veide hundre og tretti sekel, en sølvskål på sytti sekel etter helligdommens vekt, begge fulle av fint mel blandet med olje, til matoffer,
- ⁴⁴ en skål av gull på ti sekel, full av røkelse,
- ⁴⁵ en ung okse, en vær og et årsgammelt lam til brennoffer,
- ⁴⁶ en gjetebukk til syndoffer
- ⁴⁷ og til takkoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle lam. Dette var Eljasafs, De'uels sønns gave.

48 Den syvende dag kom høvdingen for Efra'ims barn, Elisama, Ammihuds sønn.
49 Hans gave var et sølvfat som veide hundre og tretti sekel, en sølvskål på sytti sekel
etter helligdommens vekt, begge fulle av fint mel blandet med olje, til matoffer,
50 en skål av gull på ti sekel, full av røkelse,
51 en ung okse, en vær og et årsgammelt lam til brennoffer,
52 en gjetebukke til syndoffer
53 og til takkoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle lam. Dette var
Elisamas, Ammihuds sønns gave.
54 Den åttende dag kom høvdingen for Manasses barn, Gamliel, Pedasurs sønn.
55 Hans gave var et sølvfat som veide hundre og tretti sekel, en sølvskål på sytti sekel
etter helligdommens vekt, begge fulle av fint mel blandet med olje, til matoffer,
56 en skål av gull på ti sekel, full av røkelse,
57 en ung okse, en vær og et årsgammelt lam til brennoffer,
58 en gjetebukke til syndoffer
59 og til takkoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle lam. Dette var
Gamliels, Pedasurs sønns gave.
60 Den niende dag kom høvdingen for Benjamins barn, Abidan, Gideonis sønn.
61 Hans gave var et sølvfat som veide hundre og tretti sekel, en sølvskål på sytti sekel
etter helligdommens vekt, begge fulle av fint mel blandet med olje, til matoffer,
62 en skål av gull på ti sekel, full av røkelse,
63 en ung okse, en vær og et årsgammelt lam til brennoffer,
64 en gjetebukke til syndoffer
65 og til takkoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle lam. Dette var
Abidans, Gideonis sønns gave.
66 Den tiende dag kom høvdingen for Dans barn, Akieser, Ammisaddais sønn.
67 Hans gave var et sølvfat som veide hundre og tretti sekel, en sølvskål på sytti sekel
etter helligdommens vekt, begge fulle av fint mel blandet med olje, til matoffer,
68 en skål av gull på ti sekel, full av røkelse,
69 en ung okse, en vær og et årsgammelt lam til brennoffer,
70 en gjetebukke til syndoffer
71 og til takkoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle lam. Dette var
Akiesers, Ammisaddais sønns gave.
72 Den ellefte dag kom høvdingen for Asers barn, Pagiell, Okrans sønn.
73 Hans gave var et sølvfat som veide hundre og tretti sekel, en sølvskål på sytti sekel
etter helligdommens vekt, begge fulle av fint mel blandet med olje, til matoffer,
74 en skål av gull på ti sekel, full av røkelse,
75 en ung okse, en vær og et årsgammelt lam til brennoffer,
76 en gjetebukke til syndoffer
77 og til takkoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle lam. Dette var Pagiells,
Okrans sønns gave.
78 Den tolvte dag kom høvdingen for Naftalis barn, Akira, Enans sønn.
79 Hans gave var et sølvfat som veide hundre og tretti sekel, en sølvskål på sytti sekel
etter helligdommens vekt, begge fulle av fint mel blandet med olje, til matoffer,
80 en skål av gull på ti sekel, full av røkelse,

- ⁸¹ en ung okse, en vær og et årsgammelt lam til brennoffer,
- ⁸² en gjetebukk til syndoffer
- ⁸³ og til takkoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle lam. Dette var Akiras, Enans sønns gave.
- ⁸⁴ Dette var gavene fra Israels høvdinger til alterets innvielse på den tid det blev salvet: tolv sølvfat, tolv sølvskåler, tolv gullskåler,
- ⁸⁵ hvert sølvfat på hundre og tretti sekel og hver skål på sytti sekel; alt sølvet i karene gikk op til to tusen og fire hundre sekel efter helligdommens vekt --
- ⁸⁶ tolv gullskåler fulle av røkelse, hver skål på ti sekel efter helligdommens vekt; alt gullet i skålene gikk op til hundre og tyve sekel.
- ⁸⁷ Storfeet til brennofferet var i alt tolv okser; dertil kom tolv værer, tolv årsgamle lam med tilhørende matoffer og tolv gjetebukker til syndoffer.
- ⁸⁸ Og storfeet til takkofferet var i alt fire og tyve okser; dertil kom seksti værer, seksti bukker og seksti årsgamle lam. Dette var gavene til alterets innvielse, efterat det var salvet.
- ⁸⁹ Og når Moses gikk inn i sammenkomstens telt for å tale med ham, [Herren] da hørte han røsten tale til sig fra nådestolen ovenover vidnesbyrdets ark mellem de to kjeruber; således talte han til ham.

KAPITTEL 8

Og Herren talte til Moses og sa:

- ² Tal til Aron og si til ham: Når du setter lampene op, skal alle syv lamper kaste sitt lys rett frem for lysestaken.
- ³ Og Aron gjorde således; han satte lampene op så de kastet sitt lys rett frem for lysestaken, således som Herren hadde befalt Moses.
- ⁴ Lysestaken var gjort av gull i drevet arbeid; både foten og blomstene var drevet arbeid; efter det billede Herren hadde vist Moses, hadde han gjort lysestaken.
- ⁵ Og Herren talte til Moses og sa:
- ⁶ Du skal ta levittene ut blandt Israels barn og rense dem!
- ⁷ Og således skal du gjøre med dem for å rense dem: Du skal sprengre renselses-vann på dem, og de skal la rakekniv gå over hele sitt legeme og tvette sine klær og således rense sig.
- ⁸ Så skal de ta en ung okse og matofferet som hører til, fint mel blandet med olje; og en annen ung okse skal du ta til syndoffer.
- ⁹ Og du skal la levittene komme frem foran sammenkomstens telt, og du skal samle hele Israels barns menighet.
- ¹⁰ Så skal du la levittene trede frem for Herrens åsyn, og Israels barn skal legge sine hender på levittene.
- ¹¹ Og Aron skal innvie levittene for Herrens åsyn som et svinge-offer fra Israels barn, og deres arbeid skal være å utføre Herrens tjeneste.
- ¹² Så skal levittene legge sine hender på oksenes hoder, og du skal ofre den ene til syndoffer og den andre til brennoffer for Herren for å gjøre soning for levittene.
- ¹³ Og du skal stille levittene frem for Aron og hans sønner, og du skal innvie dem som et svinge-offer for Herren.
- ¹⁴ Således skal du skille levittene ut blandt Israels barn, og levittene skal høre mig til.

- ¹⁵ Og derefter skal levittene komme og tjene ved sammenkomstens telt, når du har rensset dem og innvidd dem.
- ¹⁶ For de er helt overgitt til mig som en gave fra Israels barn; istedenfor alt som åpner morsliv, alle førstefødte blandt Israels barn, har jeg tatt dem ut for mig.
- ¹⁷ For mig hører alt førstefødt til blandt Israels barn, både folk og fe; den dag jeg slo alt førstefødt i Egyptens land, helliget jeg dem for mig.
- ¹⁸ Men nu har jeg tatt levittene i stedet for alle førstefødte blandt Israels barn.
- ¹⁹ Jeg tok levittene ut blandt Israels barn og overgav dem helt til Aron og hans sønner, forat de skulde gjøre tjeneste ved sammenkomstens telt for Israels barn og gjøre soning for dem, så Israels barn ikke skal føre ulykke over sig ved å komme nær til helligdommen.
- ²⁰ Og Moses og Aron og hele Israels barns menighet gjorde således med levittene; aldeles som Herren hadde befalt Moses om levittene, således gjorde Israels barn med dem.
- ²¹ Og levittene rensset sig og tvettet sine klær, og Aron innvidde dem for Herrens åsyn og gjorde soning for dem, så de blev rene.
- ²² Så kom levittene og utførte sin tjeneste ved sammenkomstens telt under tilsyn av Aron og hans sønner; som Herren hadde befalt Moses om levittene, således gjorde de med dem.
- ²³ Og Herren talte til Moses og sa:
- ²⁴ Dette er loven som gjelder for levittene: Fra han er fem og tyve år gammel, skal han komme og gjøre tjeneste med å arbeide ved sammenkomstens telt.
- ²⁵ Men fra han er femti år gammel, skal han trede tilbake fra arbeidstjenesten og ikke arbeide mere.
- ²⁶ Dog skal han gå sine brødre til hånd i sammenkomstens telt og ta vare på det som er å vareta; men nogen arbeidstjeneste skal han ikke utføre. Således skal du lage det for levittene med det de har å vareta.

KAPITTEL 9

Og Herren talte til Moses i Sinai ørken i det annet år efterat de var gått ut av Egyptens land, i den første måned, og sa:

- ² Israels barn skal holde påske på den fastsatte tid.
- ³ Den fjortende dag i denne måned, mellom de to aftenstunder, skal I holde påske på den fastsatte tid. Efter alle lover og forskrifter som gjelder om den, skal I holde den.
- ⁴ Da talte Moses til Israels barn og sa at de skulde holde påske.
- ⁵ Og de holdt påske i den første måned, på den fjortende dag i måneden, mellom de to aftenstunder, i Sinai ørken; aldeles som Herren hadde befalt Moses, således gjorde Israels barn.
- ⁶ Men det var noen menn som var blitt urene av et lik, så de ikke kunde holde påske den dag; disse menn trådte samme dag frem for Moses og Aron
- ⁷ og sa til ham: Vi er blitt urene av et lik; hvorfor skal det være oss nektet å bære frem Herrens offer på den fastsatte tid sammen med de andre Israels barn?
- ⁸ Da sa Moses til dem: Vent, så jeg kan få høre hvad Herren befaler om eder.
- ⁹ Og Herren talte til Moses og sa:
- ¹⁰ Tal til Israels barn og si: Om noen blandt eder eller blandt eders etterkommere er blitt uren av et lik eller er på langreise, skal han allikevel holde påske for Herren;

- 11** i den annen måned på den fjortende dag, mellom de to aftenstunder, skal de holde den; med usyret brød og bitre urter skal de ete påskelammet.
- 12** De skal ikke levne noget av det til om morgenen og ikke bryte noget ben på det; de skal i ett og alt holde påsken efter loven som gjelder om den.
- 13** Men den som er ren og ikke er på reise og enda lar være å holde påske, han skal utryddes av sitt folk, fordi han ikke bar frem Herrens offer på den fastsatte tid; den mann skal lide for sin synd.
- 14** Og når en fremmed opholder sig hos eder og vil holde påske for Herren, så skal han holde den efter loven om påsken og efter forskriftene om den; der skal gjelde én lov for eder, både for den fremmede og for den innfødte i landet.
- 15** Den dag tabernaklet blev reist, dekket skyen tabernaklet, vidnesbyrdets telt; og om aftenen var der som et ildskjær over tabernaklet like til om morgenen.
- 16** Således var det alltid: Skyen dekket det, [om dagen] og om natten var der som et ildskjær.
- 17** Og hver gang skyen løftet sig fra teltet, brøt Israels barn straks op; og på det sted hvor skyen lot sig ned, der leiret Israels barn sig.
- 18** Efter Herrens befaling brøt Israels barn op, og efter Herrens befaling leiret de sig; alle de dager skyen hvilte over tabernaklet, lå de i leir.
- 19** Når skyen blev over tabernaklet i mange dager, da rettet Israels barn sig efter det som Herren hadde sagt, og brøt ikke op.
- 20** Stundom hendte det at skyen var bare nogen få dager over tabernaklet; efter Herrens befaling lå de da i leir, og efter Herrens befaling brøt de op.
- 21** Men stundom hendte det at skyen var der bare fra aften til morgen; når da skyen løftet sig om morgenen, brøt de op. Eller den var der en dag og en natt; når da skyen løftet sig, brøt de op.
- 22** Eller den var der et par dager eller en måned eller enda lenger; når skyen drygde så lenge og blev liggende over tabernaklet, da lå Israels barn i leir og brøt ikke op, men når den løftet sig, brøt de op.
- 23** Efter Herrens befaling leiret de sig, og efter Herrens befaling brøt de op; de rettet sig efter det som Herren hadde sagt -- efter det som Herren hadde befalt ved Moses.

KAPITTEL 10

Og Herren talte til Moses og sa:

- 2** Gjør dig to trompeter av sølv; i drevet arbeid skal du gjøre dem. Og du skal bruke dem når menigheten skal kalles sammen, og når leirene skal bryte op.
- 3** Når der støtes i dem begge, da skal hele menigheten samle sig hos dig ved inngangen til sammenkomstens telt.
- 4** Støtes der bare i den ene, da skal høvdingene, overhodene for Israels tusener, samle sig hos dig.
- 5** Men når I blåser alarm, da skal de leire som ligger mot øst, bryte op.
- 6** Og når I blåser alarm annen gang, da skal de leire som ligger mot syd, bryte op. Alarm skal der blåses når de skal bryte op.
- 7** Men når menigheten skal kalles sammen, skal I støte i dem og ikke blåse alarm.
- 8** Arons sønner, prestene, er det som skal blåse i trompetene. Dette skal være en evig lov for eder, fra slekt til slekt.

- ⁹ Og når I drar i krig i eders land mot fiender som overfaller eder, da skal I blåse alarm med trompetene; og Herren eders Gud skal komme eder i hu, så I skal bli frelst fra eders fiender.
- ¹⁰ Og på eders gledesdager og eders høitider og eders nymånedager skal I støte i trompetene når I ofrer eders brennoffer og eders takkoffer, og de skal minne om eder for eders Guds åsyn; jeg er Herren eders Gud.
- ¹¹ Og det skjedde i det annet år i den annen måned, på den tyvende dag i måneden, da løftet skyen sig fra vidnesbyrdets tabernakel,
- ¹² og Israels barn brøt op og drog i dagsreiser fra Sinai ørken, og skyen lot sig ned i ørkenen Paran.
- ¹³ Dette var første gang de brøt op, og det var efter Herrens ord ved Moses.
- ¹⁴ Først brøt Judas barns leir op med sitt banner, hær efter hær, og høvdingen for deres hær var Nahson, Amminadabs sønn.
- ¹⁵ Og høvding for Issakars stammes hær var Netanel, Suars sønn.
- ¹⁶ Og høvding for Sebulons stammes hær var Eliab, Helons sønn.
- ¹⁷ Så blev tabernaklet tatt ned, og Gersons barn og Meraris barn, de som bar tabernaklet, brøt op.
- ¹⁸ Så brøt Rubens leir op med sitt banner, hær efter hær, og høvdingen for deres hær var Elisur, Sede'urs sønn.
- ¹⁹ Og høvding for Simeons stammes hær var Selumiel, Surisaddais sønn.
- ²⁰ Og høvding for Gads stammes hær var Eljasaf, De'uels sønn.
- ²¹ Så brøt kahatittene op, de som bar de høihellige ting; og før de kom frem, hadde de andre reist tabernaklet.
- ²² Så brøt Efra'ims leir op med sitt banner, hær efter hær, og høvdingen for deres hær var Elisama, Ammihuds sønn.
- ²³ Og høvding for Manasse stammes hær var Gamliel, Pedasurs sønn.
- ²⁴ Og høvding for Benjamins stammes hær var Abidan, Gideonis sønn.
- ²⁵ Så brøt Dans leir op med sitt banner, hær efter hær -- de var hele togets baktropp, og høvdingen for deres hær var Akieser, Ammisaddais sønn.
- ²⁶ Og høvding for Asers stammes hær var Pagiel, Okrans sønn.
- ²⁷ Og høvding for Naftali stammes hær var Akira, Enans sønn.
- ²⁸ Således var Israels barn fylket når de brøt op, hær for hær. Så brøt de op,
- ²⁹ og Moses sa til midianitten Hobab, Re'uels sønn, Moses' svoger: Vi bryter nu op til det sted hvorom Herren har sagt: Jeg vil gi eder det. Kom med oss! Så vil vi gjøre vel imot dig; for Herren har lovt Israel alt hvad godt er.
- ³⁰ Men han svarte: Jeg vil ikke gå med, jeg vil dra hjem til mitt land og min slekt.
- ³¹ Da sa Moses: Å nei, forlat oss ikke! Du vet jo best hvor vi kan leire oss i ørkenen, og du skal være vårt øie;
- ³² går du med oss, da vil vi la dig få godt av det gode som Herren gjør mot oss.
- ³³ Så drog de da fra Herrens berg tre dagsreiser frem; og Herrens pakts ark drog foran dem de tre dagsreiser for å søke et hvilested for dem.
- ³⁴ Herrens sky var over dem om dagen når de brøt op fra leiren.
- ³⁵ Og når arken brøt op, sa Moses: Reis dig, Herre, så dine fiender spredes, og de som hater dig, flyr for ditt åsyn!
- ³⁶ Og når den hvilte, sa han: Kom tilbake, Herre, til Israels titusen tusener!

KAPITTEL 11

Men folket knurret, og dette mishaget Herren; for da Herren hørte det, blev hans vrede optendt, og ild fra Herren slo ned mellem dem og fortærte nogen ytterst i leiren.

² Da ropte folket til Moses, og Moses bad til Herren, og ilden blev slukket.

³ Og han kalte dette sted Tabera, [brand] fordi Herrens ild hadde slått ned mellom dem.

⁴ Men den sammenløpne hop som fulgte med dem, blev grepet av lystenhet; også Israels barn begynte da atter å jamre sig og sa: Å, om vi hadde kjøtt å ete!

⁵ Vi minnes fisken som vi åt i Egypten for intet, gresskarene og melonene og purren og rødløken og hvitløken.

⁶ Men nu vansmekter vår sjel, for her er ingenting; Vi ser ikke annet for våre øine enn mannaen.

⁷ Mannaen lignet korianderfrø, og av utseende var den som bdellium.

⁸ Folket løp hit og dit og sanket og malte den på håndkvern eller støtte den i morter og kokte den i gryter eller bakte kaker av den, og den smakte som oljekake.

⁹ Når duggen falt ned over leiren om natten, da falt mannaen ned sammen med den.

¹⁰ Og Moses hørte folket gråte rundt om i alle familier, enhver i døren til sitt telt, og Herrens vrede optendtes storlig; og Moses blev ille til mote derover.

¹¹ Da sa Moses til Herren: Hvorfor har du gjort så ille mot din tjener, og hvorfor har jeg ikke funnet nåde for dine øine, siden du har lagt byrden av hele dette folk på mig?

¹² Har jeg undfanget hele dette folk, har jeg født det, siden du sier jeg skal bære det i min favn, likesom ammen bærer det diende barn, og føre det til det land du har tilsvoret dets fedre?

¹³ Hvor skal jeg ta kjøtt fra til hele dette folk? For de kommer gråtende til mig og sier: Gi oss kjøtt å ete!

¹⁴ Jeg makter ikke å bære hele dette folk alene; det er mig for tungt.

¹⁵ Vil du gjøre således mot mig, så drep mig heller med én gang, dersom jeg har funnet nåde for dine øine, og la mig slippe å se min ulykke!

¹⁶ Da sa Herren til Moses: Kall mig sammen sytti menn av Israels eldste, de som du vet er folkets eldste og dets tilsynsmenn, og du skal ta dem med dig til sammenkomstens telt, og la dem stille sig op der sammen med dig.

¹⁷ Så vil jeg komme ned og tale med dig der, og jeg vil ta av den ånd som er over dig, og legge på dem, så de kan bære byrden av folket sammen med dig, og du ikke skal bære den alene.

¹⁸ Og til folket skal du si: Hellige eder til imorgen, så skal I få kjøtt å ete, siden I har grått for Herren og sagt: Å, om vi hadde kjøtt å ete, for i Egypten hadde vi det godt. Nu vil Herren gi eder kjøtt, så I kan ete.

¹⁹ Ikke bare én dag skal I ete av det, og ikke to dager og ikke fem dager og ikke tyve dager,

²⁰ men en hel måned, til I ikke lenger tåler lukten av det, og det byr eder imot, fordi I foraktet Herren, som er midt iblandt eder, og gråt for hans åsyn og sa: Hvorfor drog vi da ut av Egypten?

²¹ Og Moses sa: Seks hundre tusen mann til fots teller det folk som jeg følges med, og du sier: Jeg vil gi dem kjøtt, så de kan ete en hel måned!

²² Skal der da slaktes så meget småfe og storfe til dem at det blir nok for dem? Eller skal alle fiskene i havet sankes sammen til dem, så det blir nok for dem?

- ²³ Da sa Herren til Moses: Er Herrens arm for kort? Nu skal du få se om det vil gå dig som jeg har sagt, eller ikke.
- ²⁴ Så gikk Moses ut og kunngjorde Herrens ord for folket, og han samlet sytti menn av folkets eldste og lot dem stille sig rundt om teltet.
- ²⁵ Da kom Herren ned i skyen og talte til ham, og han tok av den ånd som var over ham, og la på de sytti eldste, og det skjedde da ånden hvilte over dem, da talte de profetiske ord, men siden gjorde de det ikke mere.
- ²⁶ Men det var to menn blitt tilbake i leiren, den ene hette Eldad, og den andre Medad, og ånden hvilte over dem, for de var blandt de opskrevne, men de var ikke gått ut til teltet; og de talte profetisk i leiren.
- ²⁷ Da løp en gutt ut og meldte det til Moses og sa: Eldad og Medad taler profetisk i leiren.
- ²⁸ Og Josva, Nuns sønn, som hadde tjent Moses fra sin ungdom av, tok til orde og sa: Min herre Moses, forbyd dem det!
- ²⁹ Men Moses sa til ham: Er du nidkjær for min skyld? Gid alt Herrens folk var profeter, gid Herren vilde legge sin Ånd på dem!
- ³⁰ Så gikk Moses tilbake til leiren, både han og de eldste av Israel.
- ³¹ Da brøt det løs en storm fra Herren, og den førte vaktler inn fra havet og strødde dem over leiren, omkring en dagsreise på den ene kant og omkring en dagsreise på den andre kant rundt om leiren og omkring to alen over jordens overflate.
- ³² Da stod folket op og gikk hele den dag og hele natten og hele den næste dag og sanket vaktlene; den som hadde samlet minst, hadde sanket ti homer. Og de bredte dem ut rundt om leiren.
- ³³ Men mens kjøttet ennu var mellom deres tenner, før det var helt fortært, optendtes Herrens vrede mot folket, og Herren lot det bli et meget stort mannefall blandt folket.
- ³⁴ Og de kalte dette sted Kibrot Hatta'ava, [lystenhets graver] fordi de der begravde dem som hadde vært så lystne.
- ³⁵ Fra Kibrot-Hatta'ava brøt folket op til Haserot, og de blev i Haserot.

KAPITTEL 12

Engang talte Mirjam og Aron ille om Moses for den etiopiske kvinnes skyld som han hadde tatt til hustru; for han hadde ektet en etiopisk kvinne.

- ² Og de sa: Er det bare Moses Herren har talt med, har han ikke talt med oss og? Og Herren hørte det.
- ³ Men Moses var en meget saktmodig mann, mere enn alle mennesker på jorden.
- ⁴ Og med ett sa Herren til Moses og til Aron og til Mirjam: Gå ut, alle tre, til sammenkomstens telt! Og de gikk ut alle tre.
- ⁵ Da kom Herren ned i en skystøtte og stod i inngangen til teltet, og han kalte på Aron og Mirjam, og de gikk ut begge to.
- ⁶ Og han sa: Hør nu hvad jeg har å si eder: Er det en profet som I, så gir jeg, Herren, mig til kjenne for ham i syner og taler med ham i drømmer.
- ⁷ Men så er det ikke med min tjener Moses; han er tro i hele mitt hus.
- ⁸ Munn til munn taler jeg med ham, klart og ikke i gåter, og han skuer Herrens skikkelse. Hvorledes kunde I da våge å tale ille om Moses, min tjener?
- ⁹ Og Herrens vrede optendtes mot dem, og han gikk bort.
- ¹⁰ Og da skyen vek bort fra teltet, se, da var Mirjam spedalsk, hvit som sne; og da Aron

vendte sig mot Mirjam, så han at hun var spedalsk.

¹¹ Da sa Aron til Moses: Hør mig, herre! La oss ikke lide for en synd vi har gjort i vår dårskap!

¹² La henne ikke være som et dødt foster, hvis kjøtt er halvt fortært når det kommer ut av morsliv!

¹³ Da ropte Moses til Herren og sa: Akk Gud, helbred henne!

¹⁴ Og Herren sa til Moses: Om hennes far hadde spyttet henne i ansiktet, skulde hun da ikke sitte med skammen i syv dager? La henne holdes innestengt utenfor leiren i syv dager, så kan hun komme tilbake igjen.

¹⁵ Og Mirjam blev holdt innestengt utenfor leiren i syv dager; og folket brøt ikke op før Mirjam var kommet tilbake igjen.

¹⁶ Derefter brøt folket op fra Haserot og leiret sig i ørkenen Paran.

KAPITTEL 13

Og Herren talte til Moses og sa:

² Send avsted menn for å utspeide Kana'ans land, som jeg nu vil gi Israels barn! En mann for hver fedrenestamme skal I sende; hver av dem skal være en høvding blandt folket.

³ Da sendte Moses dem fra ørkenen Paran efter Herrens ord; alle var de overhoder for Israels barn.

⁴ Og dette var deres navn: For Rubens stamme Sammua, Sakkurs sønn,

⁵ for Simeons stamme Safat, Horis sønn,

⁶ for Juda stamme Kaleb, Jefunnes sønn,

⁷ for Issakars stamme Jigeal, Josefs sønn,

⁸ for Efra'ims stamme Hosea, Nuns sønn,

⁹ for Benjamins stamme Palti, Rafus sønn,

¹⁰ for Sebulons stamme Gaddiel, Sodis sønn,

¹¹ for Josefs stamme, for Manasse stamme Gaddi, Susis sønn,

¹² for Dans stamme Ammiel, Gemallis sønn,

¹³ for Asers stamme Setur, Mikael's sønn,

¹⁴ for Naftali stamme Nahbi, Vofsis sønn,

¹⁵ for Gads stamme Ge'uel, Makis sønn.

¹⁶ Dette var navnene på de menn som Moses sendte for å utspeide landet; men Moses gav Hosea, Nuns sønn, navnet Josva.

¹⁷ Og Moses sendte dem for å utspeide Kana'ans land, og han sa til dem: Dra op her til sydlandet og stig op i fjellene

¹⁸ og se hvordan landet er, og om folket som bor der, er sterkt eller svakt, om det er lite eller stort,

¹⁹ og hvordan det land er som det bor i, om det er godt eller dårlig, og hvordan de byer er som det bor i, om det bor i leire eller i festninger,

²⁰ og hvordan jorden er, om den er fet eller mager, om det er trær der eller ikke! Vær ved godt mot og ta med eder av landets frukt! Det var nettop på den tid de første druer blev modne.

²¹ Så drog de da op og utspeidet landet fra ørkenen Sin til Rehob, bortimot Hamat.

²² De drog op til sydlandet og kom til Hebron; der bodde Akiman, Sesai og Talmai, Anaks

barn -- Hebron var bygget syv år før Soan i Egypten.

²³ Så kom de til Eskol-dalen; der skar de av en vinranke med en drueklase, og den bar to mann mellom sig på en stang; likeledes tok de granatepler og fikener.

²⁴ Dette sted blev kalt Eskol-dalen [de. drueklasens dal] efter den drueklase som Israels barn skar av der.

²⁵ Da firti dager var til ende, vendte de tilbake efter å ha utspeidet landet.

²⁶ De gikk avsted og fant Moses og Aron og hele Israels barns menighet i ørkenen Paran, i Kades, og gav dem og hele menigheten beskjed om hvad de hadde sett, og viste dem landets frukt.

²⁷ De fortalte ham og sa: Vi kom til det land du sendte oss til, og det flyter virkelig med melk og honning, og her er dets frukt.

²⁸ Men det folk som bor i landet, er sterkt, og byene er som festninger og meget store; der så vi også Anaks barn.

²⁹ Amalekittene bor i sydlandet, og hetittene og jebusittene og amorittene bor i fjellbygdene, og kana'anittene bor ute ved havet og langsmed Jordan.

³⁰ Men da folket knurret mot Moses, søkte Kaleb å stagge dem og sa: Vi vil dra op og ta landet i eie; vi skal nok få det i vår makt.

³¹ Men de menn som hadde vært med ham der op, sa: Vi makter ikke å dra op mot det folk; for det er sterkere enn vi.

³² Og de talte ille blandt Israels barn om det land de hadde utspeidet, og sa: Det land vi drog igjennem for å utspeide det, er et land som fortærer [ved de kriger som føres der] sine innbyggere, og alle de vi så der, var høivoksne folk;

³³ der så vi kjempene, Anaks barn av kjempeætten, og mot dem var vi i våre egne øine som gresshopper, og det syntes også de at vi var.

KAPITTEL 14

Da tok hele menigheten til å rope og skrike, og folket gråt hele natten.

² Og alle Israels barn knurret mot Moses og Aron, og hele menigheten sa til dem: Gid vi var død i Egyptens land eller her i ørkenen! Å, at vi var død!

³ Hvorfor fører Herren oss inn i dette land, så vi må falle for sverdet? Våre hustruer og våre barn vil bli til rov. Var det ikke bedre for oss å vende tilbake til Egypten?

⁴ Og de sa til hverandre: La oss velge oss en høvding og vende tilbake til Egypten!

⁵ Da falt Moses og Aron ned på sitt ansikt foran hele den forsamlede menighet av Israels barn.

⁶ Og Josva, Nuns sønn, og Kaleb, Jefunnes sønn, som var blandt dem som hadde utspeidet landet, sønderrev sine klær

⁷ og talte til hele Israels barns menighet og sa: Det land som vi drog igjennem for å utspeide det, er et overmåte godt land.

⁸ Dersom Herren har velbehag i oss, så fører han oss inn i dette land og gir oss det -- et land som flyter med melk og honning.

⁹ Sett eder bare ikke op mot Herren og vær ikke redde for folket i det land, for vi skal fortære dem som det var brød; deres vern er veket fra dem, og Herren er med oss, vær ikke redde for dem!

¹⁰ Da vilde hele menigheten stene dem; men Herrens herlighet åpenbarte sig i sammenkomstens telt for alle Israels barn.

- ¹¹ Og Herren sa til Moses: Hvor lenge skal dette folk forakte mig, og hvor lenge vil de la være å tro på mig, enda jeg har gjort så mange tegn iblandt dem?
- ¹² Jeg vil slå dem med pest og utrydde dem, og så vil jeg gjøre dig til et større og sterkere folk enn dette.
- ¹³ Da sa Moses til Herren: Egypterne har hørt at du med din kraft har ført dette folk ut fra dem,
- ¹⁴ og de har sagt det til dette lands innbyggere; de har hørt at du, Herre, er midt iblandt dette folk, at du, Herre, har åpenbaret dig for dem øie til øie, og at din sky står over dem, og at du går foran dem i en skystøtte om dagen og i en ildstøtte om natten.
- ¹⁵ Men dreper du nu dette folk, alle som en, da kommer hedningene, som har hørt ditt ry, til å si:
- ¹⁶ Herren maktet ikke å føre dette folk inn i det land han hadde tilsvoret dem, derfor slaktet han dem ned i ørkenen.
- ¹⁷ Men la nu din kraft, Herre, vise sig stor, som du har talt og sagt:
- ¹⁸ Herren er langmodig og rik på miskunnhet, han forlater misgjerning og overtredelse; men han lar ikke den skyldige straffes, han hjemsøker fedres misgjerning på barn, på dem i tredje og på dem i fjerde ledd.
- ¹⁹ Tilgi da dette folk dets misgjerning efter din store miskunnhet, som du har tilgitt dem hele veien fra Egypten og hit!
- ²⁰ Da sa Herren: Jeg har tilgitt dem efter ditt ord.
- ²¹ Men sa sant jeg lever og hele jorden er full av Herrens herlighet,
- ²² så skal alle de menn som har sett min herlighet og de tegn som Jeg har gjort i Egypten og i ørkenen, og som nu har fristet mig ti ganger og ikke hørt på min røst,
- ²³ sannelig, de skal ikke se det land jeg bar tilsvoret deres fedre; ingen som har foraktet mig, skal få se det
- ²⁴ Men min tjener Kaleb -- fordi det var en annen ånd i ham, og han trolig fulgte mig, så vil jeg føre ham inn i det land han har vært i, og hans ætt skal eie det.
- ²⁵ Men amalekittene og kana'anittene bor her i dalen; vend derfor om imorgen og dra ut i ørkenen på veien til det Røde Hav!
- ²⁶ Og Herren talte til Moses og Aron og sa:
- ²⁷ Hvor lenge skal denne onde menighet holde på å knurre mot mig? Jeg har hørt Israels barns knurr, hvorledes de knurrer mot mig.
- ²⁸ Si til dem: Så sant jeg lever, sier Herren: Som I har talt for mine ører, således vil jeg gjøre med eder:
- ²⁹ I denne ørken skal eders døde kroppar falle, alle de blandt eder som blev mønstret, så mange som I er, fra tyveårsalderen og opover, I som har knurret mot mig;
- ³⁰ sannelig, I skal ikke komme inn i det land som jeg med opløftet hånd har svoret å ville la eder bo i, undtagen Kaleb, Jefunnes sønn, og Josva, Nuns sønn.
- ³¹ Eders barn, som I sa vilde bli til rov, dem vil jeg føre der inn, og de skal lære det land å kjenne som I har ringeaktet.
- ³² Men eders døde kroppar skal falle i denne ørken.
- ³³ Og eders barn skal flakke om som hyrder i ørkenen i firti år og bøte for eders utroskap mot Herren, inntil I alle er blitt til lik i ørkenen.
- ³⁴ Likesom I utspeidet landet i firti dager, således skal I lide for eders misgjerninger i firti år, et år for hver dag; og I skal kjenne at jeg har vendt mig bort fra eder.
- ³⁵ Jeg, Herren, har sagt: Sannelig, således vil jeg gjøre med hele denne onde menighet,

som har sammensvoret sig mot mig; her i ørkenen skal de gå til grunne, her skal de dø.

³⁶ De menn som Moses hadde sendt for å utspeide landet, og som var kommet tilbake og hadde fått hele menigheten til å knurre mot ham ved å tale ille om landet,

³⁷ disse menn, som hadde talt ille om landet, blev slått ned for Herrens åsyn og døde.

³⁸ Bare Josva, Nuns sønn, og Kaleb, Jefunnes sønn, blev i live av de menn som var gått avsted for å utspeide landet.

³⁹ Og Moses bar disse ord frem for alle Israels barn; da sørget folket sårt.

⁴⁰ Og de stod tidlig op om morgenen og drog opover mot fjellhøiden og sa: Se, her er vi, og vi vil dra op til det sted som Herren har talt om; for vi har syndet.

⁴¹ Men Moses sa: Hvorfor overtredet I Herrens bud? Det vil ikke lykkes.

⁴² Dra ikke der op! For Herren er ikke blandt eder, I kommer bare til å bli slått av eders fiender.

⁴³ For amalekittene og kana'anittene vil møte eder der, og I skal falle for sverdet, fordi I har vendt eder bort fra Herren, og Herren vil ikke være med eder.

⁴⁴ Men de drog i overmodig tross op til fjellhøiden; men Herrens pakts ark og Moses forlot ikke leiren.

⁴⁵ Da kom amalekittene og kana'anittene, som bodde der på fjellet, ned og slo dem sønder og sammen og forfulgte dem like til Horma.

KAPITTEL 15

Og Herren talte til Moses og sa:

² Tal til Israels barn og si til dem: Når I kommer inn i det land som I skal bo i, det som jeg vil gi eder,

³ og I ofrer Herren ildoffer -- brennoffer eller slakteroffer av storfeet eller av småfeet til en velbehagelig duft for Herren-enten for å opfylle et løfte eller som et frivillig offer eller på eders høitider,

⁴ da skal den som bærer sitt offer frem for Herren, som matoffer ofre tiendedelen av en efa fint mel blandet med en fjerdedel av en hin olje,

⁵ og som drikkoffer skal du ofre fjerdedelen av en hin vin sammen med brennofferet eller slakterofferet, hvis det er et lam.

⁶ Men hvis det er en vær, da skal du ofre som matoffer to tiendedeler av en efa fint mel blandet med en tredjedel av en hin olje,

⁷ og som drikkoffer tredjedelen av en hin vin; du skal ofre det til en velbehagelig duft for Herren.

⁸ Ofrer du en ung okse til brennoffer eller slakteroffer for å opfylle et løfte eller som takkoffer til Herren,

⁹ da skal der sammen med den unge okse ofres som matoffer tre tiendedeler av en efa fint mel blandet med en halv hin olje,

¹⁰ og som drikkoffer skal du ofre en halv hin vin; det er et ildoffer til en velbehagelig duft for Herren.

¹¹ Således skal der gjøres for hver okse og for hver vær og for hvert lam eller kje.

¹² Etter tallet på de dyr I ofrer, skal I gjøre således for hvert enkelt dyr, så mange som de er.

¹³ Hver innfødt skal gjøre således når han ofrer et ildoffer til en velbehagelig duft for Herren.

- 14** Og hvis en fremmed som holder til hos eder, eller som for alltid bor blandt eder, ofrer et ildoffer til en velbehagelig duft for Herren, så skal han gjøre like ens som I.
- 15** I menigheten skal det være én lov for eder og for den fremmede som holder til hos eder -- en evig lov, fra slekt til slekt; for Herrens åsyn gjelder det samme for den fremmede som for eder selv.
- 16** En lov og én rett skal det være for eder og for den fremmede som holder til hos eder.
- 17** Og Herren talte til Moses og sa:
- 18** Tal til Israels barn og si til dem: Når I kommer inn i det land som jeg fører eder til,
- 19** og eter av landets brød, da skal I utrede en offergave til Herren.
- 20** Av det første av eders deig skal I gi en kake som gave; I skal gi den likesom I utreder gaven fra treskeplassen.
- 21** Av det første av eders deig skal I alltid gi Herren en gave, slekt etter slekt.
- 22** Når I uforvarende gjør en synd og ikke holder alle disse bud som Herren har forkynt Moses,
- 23** alt det som Herren har befalt eder ved Moses fra den dag av da Herren befalte det, og siden gjennom alle følgende slekter,
- 24** da skal hele menigheten, hvis det er gjort uten dens vitende og av vanvare, ofre en ung okse som brennoffer til en velbehagelig duft for Herren med tilhørende matoffer og drikkoffer, som foreskrevet er, og en gjetebukk som syndoffer.
- 25** Og presten skal gjøre soning for hele Israels barns menighet, så får de forlatelse; for det var gjort av vanvare, og de har båret frem for Herrens åsyn sitt offer, et ildoffer til Herren, og sitt syndoffer for den synd de har gjort av vanvare.
- 26** Og hele Israels barns menighet og den fremmede som holder til hos dem, får forlatelse, fordi det var hendt hele folket av vanvare.
- 27** Men når en enkelt mann synder av vanvare, da skal han ofre en årsgammel gjet til syndoffer.
- 28** Og presten skal gjøre soning for Herrens åsyn for den som har forsyndet sig av vanvare, så han, når soningen for ham er fullført, kan få forlatelse.
- 29** For den innfødte blandt Israels barn og for den fremmede som holder til hos dem, skal det være én lov; den gjelder for eder alle når nogen gjør noget av vanvare.
- 30** Men den som gjør noget med oppløftet hånd, [av tross, med vitende og vilje] enten det er en innfødt eller en fremmed, han håner Herren, og han skal utryddes av sitt folk;
- 31** for han har ringeaktet Herrens ord og brutt hans bud. Den mann skal utryddes, han skal lide for sin misgjerning.
- 32** Mens Israels barn var i ørkenen, traff de på en mann som sanket ved på sabbatsdagen.
- 33** Og de som traff på ham da han sanket ved, førte ham frem for Moses og Aron og for hele menigheten.
- 34** Og de satte ham fast; for det var ikke gitt dem noget bud om hvad der skulde gjøres med ham.
- 35** Da sa Herren til Moses: Mannen skal late livet, hele menigheten skal stene ham utenfor leiren.
- 36** Så førte hele menigheten ham utenfor leiren og stenet ham, så han døde, således som Herren hadde befalt Moses.
- 37** Og Herren sa til Moses:
- 38** Tal til Israels barn og si til dem at de skal gjøre sig dusker på kantene av sine klær, slekt etter slekt, og de skal sette en blå snor på hver enkelt dusk.

³⁹ Sådanne dusker skal I ha, forat I, når I ser på dem, skal komme i hu alle Herrens bud og holde dem og ikke fare hit og dit efter eders hjerte og efter eders øine, som lokker eder til utroskap

⁴⁰ -- forat I skal komme i hu alle mine bud og holde dem og være hellige for eders Gud.

⁴¹ Jeg er Herren eders Gud, som førte eder ut av Egyptens land for å være eders Gud. Jeg er Herren eders

KAPITTEL 16

Korah, en sønn av Jishar, sønn av Kahat, Levis sønn, og Danan og Abiram, sønner av Eliab, og On, en sønn av Pelet, av Rubens ætt, tok en flokk med sig.

² De trådte fram for Moses, og sammen med dem to hundre og femti menn av Israels barn, høvdinger i menigheten, utkåret til medlemmer av folkerådet, aktede menn.

³ De flokket sig sammen mot Moses og Aron og sa til dem: Nu får det være nok! Hele menigheten er hellig, alle sammen, og Herren er midt iblandt dem; hvorfor ophøier I eder da over Herrens menighet?

⁴ Da Moses hørte disse ord, falt han på sitt ansikt.

⁵ Og han talte til Korah og hele hans flokk og sa: Imorgen skal Herren åpenbare hvem som tilhører ham, og hvem som er hellig, så han lar ham komme nær til sig; og den som han utvelger, ham vil han la komme nær til sig.

⁶ Gjør nu dette: Ta eder ildkar, både Korah og hele hans flokk,

⁷ og ha ild i dem og legg røkelse på dem for Herrens åsyn imorgen, og den mann som Herren utvelger, han skal være den hellige. Det får nu være nok, I Levis barn!

⁸ Og Moses sa til Korah: Hør nu, I Levis barn!

⁹ Er det for lite for eder at Israels Gud har utskilt eder fra Israels menighet for å la eder komme nær til sig, så I skal utføre tjenesten ved Herrens tabernakel og stå for menighetens åsyn for å tjene den?

¹⁰ Han har latt dig komme nær til, og med dig alle dine brødre, Levis barn; og nu attrår I endog prestedømmet!

¹¹ Derfor er du og hele din flokk oprørere mot Herren; for hvad er Aron, at I knurrer mot ham?

¹² Så sendte Moses bud efter Danan og Abiram, Eliabs sønner; men de sa: Vi kommer ikke.

¹³ Er det ikke nok at du har ført oss op fra et land som flyter med melk og honning, for å la oss dø i ørkenen, siden du endog vil gjøre dig til hersker over oss?

¹⁴ Heller ikke har du ført oss inn i et land som flyter med melk og honning, eller gitt oss åkrer og vingårder i eie; tenker du du kan synkverve disse folk? Vi kommer ikke

¹⁵ Da blev Moses meget vred og sa til Herren: Vend dig ikke til deres offer! Ikke så meget som et asen har jeg tatt fra dem, og ikke en eneste blandt dem har jeg gjort noget ondt.

¹⁶ Så sa Moses til Korah: Imorgen skal du og hele din flokk stille eder frem for Herrens åsyn, du og de og Aron!

¹⁷ Og I skal ta hver sitt ildkar og legge røkelse på dem, og I skal bære hver sitt ildkar frem for Herrens åsyn, to hundre og femti ildkar, og du og Aron skal og ta hver sitt ildkar.

¹⁸ Så tok de hver sitt ildkar og hadde ild i dem og la røkelse på dem; og de stilte sig ved inngangen til sammenkomstens telt, og likeså Moses og Aron.

¹⁹ Og Korah samlet hele menigheten imot dem ved inngangen til sammenkomstens telt;

da åpenbarte Herrens herlighet sig for hele menigheten.

20 Og Herren talte til Moses og Aron og sa:

21 Skill eder ut fra denne menighet, så vil jeg gjøre ende på dem i et øieblikk.

22 Men de falt ned på sitt ansikt og sa: Gud, du Gud som råder over livsens ånde i alt kjød! Vredes du på hele menigheten fordi om én mann synder?

23 Da talte Herren til Moses og sa:

24 Tal til menigheten og si: Gå bort fra hele plassen rundt omkring Korahs, Datans og Abirams bolig!

25 Så stod Moses op og gikk til Datan og Abiram, og de eldste i Israel fulgte ham.

26 Og han talte til menigheten og sa: Vik bort fra disse ugudelige menns telter, og rør ikke ved noget av det som hører dem til, forat I ikke skal bli bortrykket for alle deres synders skyld!

27 Da gikk de bort fra Korahs, Datans og Abirams bolig, rundt omkring; men Datan og Abiram var gått ut og stod i inngangen til sine telt med sine hustruer og sine barn, både store og små.

28 Og Moses sa: Derpå skal I kjenne at det er Herren som har sendt mig til å gjøre alle disse gjerninger, og at det ikke er av egen drift jeg gjør det:

29 Dersom disse folk dør på samme måte som alle andre mennesker, eller de hjemsøkes på samme måte som alle andre mennesker, da har Herren ikke sendt mig;

30 men dersom Herren gjør noget som ikke før er hendt-dersom jorden lukker op sin munn og sluker dem og alle deres, så de farer levende ned i dødsriket, da vet I at disse menn har foraktet Herren.

31 Med det samme han hadde endt denne tale, da revnet jorden under dem;

32 jorden lukket op sin munn og slukte dem og deres boliger og alle de folk som hørte Korah til, og alt det de eide,

33 og de fór levende ned i dødsriket med alle sine; jorden skjulte dem, og de omkom og blev utryddet av menigheten.

34 Og hele Israel som stod rundt omkring dem, rømte da de hørte deres skrik; de sa: Jorden kunde sluke oss og.

35 Og det fór ild ut fra Herren og fortærte de to hundre og femti menn som hadde båret frem røkelsen.

36 Da talte Herren til Moses og sa:

37 Si til Eleasar, Arons sønn, presten, at han skal ta ildkarene ut av branden, men sprede glørne langt bort! For de er hellige,

38 de ildkar som tilhørte disse menn som ved sin synd har forbrutt sitt liv; der skal gjøres tynne plater av dem til å klæ alteret med, for de bar dem frem for Herrens åsyn, og derfor er de hellige; og de skal være til et tegn for Israels barn.

39 Så tok Eleasar, presten, de ildkar av kobber som de hadde båret frem de menn som var brent op, og lot dem hamre ut til plater til å klæ alteret med,

40 forat Israels barn skulde komme i hu at ingen fremmed mann-ingen som ikke er av Arons ætt -- skulde komme nær til for å brenne røkelse for Herrens åsyn, så det ikke skulde gå ham som det gikk Korah og hans flokk -- således som Herren hadde talt til ham ved Moses.

41 Men dagen efter knurret hele Israels barns menighet mot Moses og Aron og sa: Det er I som har slått Herrens folk ihjel!

42 Da nu menigheten samlet sig imot Moses og Aron, vendte de sig begge mot

sammenkomstens telt, og se, skyen dekket det, og Herrens herlighet åpenbarte sig.

⁴³ Og Moses og Aron gikk frem foran sammenkomstens telt,

⁴⁴ og Herren talte til Moses og sa:

⁴⁵ Gå bort fra denne menighet, så vil jeg gjøre ende på dem i et øieblikk. Da falt de ned på sitt ansikt,

⁴⁶ og Moses sa til Aron: Ta ildkaret og ha ild fra alteret i det og legg røkelse på og skynd dig så bort til menigheten med det og gjør soning for dem! For vreden er gått ut fra Herrens åsyn, hjemsøkelsen har begynt.

⁴⁷ Og Aron gjorde som Moses hadde sagt, og tok ildkaret og løp midt inn i flokken, og se, hjemsøkelsen hadde alt begynt blandt folket. Så la han røkelsen på og gjorde soning for folket,

⁴⁸ mens han stod der mellom de døde og de levende; da stanset hjemsøkelsen.

⁴⁹ Men det var fjorten tusen og syv hundre mann som døde under hjemsøkelsen, foruten dem som døde for Korahs skyld.

⁵⁰ Og Aron vendte tilbake til Moses ved inngangen til sammenkomstens telt; og hjemsøkelsen var stanset.

KAPITTEL 17

Og Herren talte til Moses og sa:

² Tal til Israels barn, og få tolv staver av dem, en stav for hver stamme; av hver stammehøvding skal du få en stav, og på den skal du skrive hans navn.

³ Og Arons navn skal du skrive på Levis stav; for det skal være en stav for hvert overhode over deres stammer.

⁴ Og du skal legge dem i sammenkomstens telt foran vidnesbyrdet, der hvor jeg kommer sammen med eder.

⁵ Da skal det skje at den manns stav som jeg utvelger, skal spire; så får jeg vel fred for Israels barns knurr, som de plager eder med.

⁶ Så talte Moses til Israels barn, og alle deres høvdingar gav ham hver sin stav, en stav for hver stamme, i alt tolv staver; og Arons stav var mellom deres staver.

⁷ Og Moses la stavene ned for Herrens åsyn i vidnesbyrdets telt.

⁸ Da nu Moses dagen efter kom inn i vidnesbyrdets telt, fikk han se at Arons stav -- den som var for Levis hus -- hadde spiret; den hadde både skutt spirer og satt blomster og fått modne mandler.

⁹ Da bar Moses alle stavene ut fra Herrens åsyn og viste dem til alle Israels barn; og de så dem og tok hver sin stav.

¹⁰ Og Herren sa til Moses: Bær Arons stav inn igjen foran vidnesbyrdet for å gjemmes som et tegn for de gjenstridige; og du skal gjøre ende på deres knurr, så jeg slipper å høre på det; ellers skal de dø.

¹¹ Og Moses gjorde så; han gjorde som Herren hadde befalt ham.

¹² Men Israels barn sa til Moses: Se, vi omkommer, vi er fortapt, vi er fortapt alle sammen!

¹³ Enhver som kommer nær -- som kommer nær til Herrens tabernakel, han må dø. Skal vi da omkomme alle sammen?

KAPITTEL 18

Da sa Herren til Aron: Du og dine sønner og hele din fars hus skal bære skylden for overtreidelser mot helligdommen, og du og dine sønner skal bære skylden for overtreidelser mot eders presteembede.

² Også dine brødre, Levi stamme, din fars stamme, skal du la komme nær til sammen med dig, -- og de skal holde sig til dig og tjene dig; men du og dine sønner, I skal stå foran vidnesbyrdets telt.

³ Og de skal ta vare på det du skulde varetatt, og det som er å vareta ved hele teltet; men helligdommens redskaper og alteret må de ikke komme nær, forat de ikke skal dø, både de og I.

⁴ De skal holde sig til dig og ta vare på det som er å vareta ved sammenkomstens telt, hele arbeidet ved teltet; men ingen fremmed må komme nær til eder.

⁵ Men I skal ta vare på det som skal varetas ved helligdommen, og det som er å vareta ved alteret, forat det ikke mere skal komme vrede over Israels barn.

⁶ For det er jeg som har tatt eders brødre levittene ut blandt Israels barn som en gave til eder, overgitt til Herren for å utføre tjenesten ved sammenkomstens telt.

⁷ Men du og dine sønner skal ta vare på eders prestatjeneste i alt som vedkommer alteret og gjerningen innenfor forhenget, og utføre tjenesten. Jeg gir eder eders prestatjeneste som en gave; men den fremmede som kommer nær til, skal late livet.

⁸ Og Herren talte til Aron: Se, jeg har gitt dig det som skal gjemmes av gavene til mig; alt det som Israels barn helliger, har jeg gitt dig som ditt embedes del og dine sønner som en evig rettighet.

⁹ Dette skal høre dig til av det høihellige og undtas fra ilden: alle deres offer, både matoffer og syndoffer og skyldoffer, som de gir mig til gjengjeld; de er høihellige og skal høre dig og dine sønner til.

¹⁰ På det høihellige sted skal du ete det; alt mannkjønn kan ete av det, hellig skal det være for dig.

¹¹ Likeledes skal dette høre dig til som de gaver de skal avgi: Alle Israels barns svingegaver, dem har jeg gitt dig og dine sønner og dine døtre som en evig rettighet; enhver i ditt hus som er ren, kan ete av det.

¹² Alt det beste av olje og alt det beste av most og korn, førstegrøden derav, som de skal gi Herren, har jeg gitt dig.

¹³ Førstegrøden av alt det som er i deres land, som de kommer til Herren med, skal høre dig til; enhver i ditt hus som er ren, kan ete av det.

¹⁴ Alt bannlyst i Israel skal høre dig til.

¹⁵ Alt som åpner morsliv, alt levende som de kommer til Herren med, enten det er mennesker eller dyr, skal høre dig til. Dog skal du la dem løse det som er førstefødt av mennesker, og likeså skal du la dem løse det som er førstefødt av de urene dyr.

¹⁶ Og løsepengene for en gutt skal du la dem utrede fra han er en måned gammel, efter det verd du skal sette på ham: fem sekel sølv efter helligdommens vekt, sekelen regnet til tyve gera.

¹⁷ Men det førstefødte av kyr eller av får eller av gjeter skal ikke løses; de er hellige; deres blod skal du sprengte på alteret, og deres fett skal du brenne som ildoffer til en velbehagelig duft for Herren.

¹⁸ Men deres kjøtt skal høre dig til; likesom svinge-brystet og det høire lår skal det høre dig til.

¹⁹ Alle hellige gaver som Israels barn skal avgi til Herren, har jeg gitt dig og dine sønner og dine døtre som en evig rettighet; dette er en evig saltpakt [de. en ubrytelig pakt] for

Herrens åsyn for dig og dine etterkommere.

²⁰ Og Herren sa til Aron: Du skal ikke ha nogen arv i deres land, og det skal ikke tilfalle dig nogen del iblandt dem; jeg er din del og din arv blandt Israels barn.

²¹ Men all tiende i Israel har jeg gitt Levis barn til arv, som lønn for den tjeneste de utfører, tjenesten ved sammenkomstens telt.

²² Israels barn skal ikke mere komme nær til sammenkomstens telt, for da fører de synd over sig og må dø.

²³ Men levittene, de skal utføre tjenesten ved sammenkomstens telt, og de skal bære skylden for folkets overtredelser; det skal være en evig lov, fra slekt til slekt. Men nogen arvedel skal de ikke ha blandt Israels barn.

²⁴ For den tiende som Israels barn skal avgi til Herren, har jeg gitt levittene til arv; derfor har jeg sagt til dem at de ikke skal ha nogen arv blandt Israels barn.

²⁵ Og Herren talte til Moses og sa:

²⁶ Du skal tale til levittene og si til dem: Når I tar imot den tiende av Israels barn som jeg har sagt I skal få av dem som eders arv da skal I gi Herren en gave av den -- tiendedelen av tienden,

²⁷ og denne eders gave skal regnes for eder som jevngod med kornet fra treskeplassen og med vinen fra persen.

²⁸ Således skal også I avgi en gave til Herren av all den tiende som I får av Israels barn, og denne gave til Herren av eders tiende skal I gi til Aron, presten.

²⁹ Av alle de gaver I får, skal I avgi til Herren hele den gave som tilkommer ham; det beste av enhver gave skal være den del som helliges ham.

³⁰ Og du skal si til dem: Når I har avgitt den beste del av det, da skal det regnes for levittene likt med det som kommer inn fra treskeplassen og fra vinpersen.

³¹ I kan ete det hvor I vil, I og eders husfolk; for det er den lønn I får for eders tjeneste ved sammenkomstens telt.

³² Når I således avgir det beste av det, kommer I ikke til å føre synd over eder, og da vanhelliger I ikke Israels barns hellige gaver og skal ikke dø.

KAPITTEL 19

Og Herren talte til Moses og Aron og sa:

² Dette er et lovbud som Herren har kunngjort: Si til Israels barn at de skal komme til dig med en rød kvige som ikke har lyte eller feil, og som det ikke er kommet åk på.

³ Den skal I gi til Eleasar, presten, og han skal føre den utenfor leiren, og de skal slakte den for hans åsyn.

⁴ Og Eleasar, presten, skal ta noget av dens blod på sin finger, og han skal sprengte med blodet syv ganger bortimot forsiden av sammenkomstens telt.

⁵ Så skal de brenne kvigen for hans øine; både dens hud og dens kjøtt og dens blod, og skarnet med, skal de brenne.

⁶ Og presten skal ta sedertre og isop og karmosinrød ull og kaste det i ilden, der hvor kvigen brennes.

⁷ Derefter skal presten tvette sine klær og bade sitt legeme i vann, så kan han komme inn i leiren; men han skal være uren til om aftenen.

⁸ Den mann som brenner kvigen, skal og tvette sine klær i vann og bade sitt legeme i vann; men han skal være uren til om aftenen.

- ⁹ Og en mann som er ren, skal sanke sammen asken av kvigen og legge den utenfor leiren på et rent sted, og den skal gjemmes for Israels barns menighet til renselsesvann; det er et syndoffer.
- ¹⁰ Og den som sanker sammen asken av kvigen, skal tvette sine klær og være uren til om aftenen. Dette skal være en evig lov for Israels barn og for den fremmede som bor iblandt dem.
- ¹¹ Den som rører ved en død, ved liket av et menneske, han skal være uren i syv dager.
- ¹² Den tredje og den syvende dag skal han rense sig med vannet, [rensesesvannet] så blir han ren; men renser han sig ikke den tredje dag og den syvende dag, da blir han ikke ren.
- ¹³ Hver den som rører ved en død, ved liket av et menneske som er død, og ikke renser sig, han gjør Herrens tabernakel urent, han skal utryddes av Israel; fordi det ikke er sprengt renselsesvann på ham, er han uren, hans urenheter kleber fremdeles ved ham.
- ¹⁴ Dette er loven: Når et menneske dør i et telt, skal hver den som kommer inn i teltet, og alt det som er i teltet, være urent i syv dager.
- ¹⁵ Og ethvert åpent kar som der ikke er bundet dekke over, er urent.
- ¹⁶ Og hver den som ute på marken rører ved en som er drept med sverd, eller ved et annet lik eller ved menneskeben eller ved en grav, skal være uren i syv dager.
- ¹⁷ Og for å rense den som således er blitt uren, skal de ta noget av asken efter det brente syndoffer og helle rinnende vann på det i et kar.
- ¹⁸ Og en mann som er ren, skal ta Isop og dyppe i vannet og sprengte på teltet og på alle de ting og alle de folk som var der, og på den som har rørt ved menneskeben eller ved en som er drept, eller ved et annet lik eller ved en grav.
- ¹⁹ Og den tredje dag og den syvende dag skal den rene sprengte noget av vannet på den som er blitt uren; og når hans renselse er fullført på den syvende dag, skal han tvette sine klær og bade sig i vann, så blir han ren om aftenen.
- ²⁰ Men den som blir uren og ikke renser sig, han skal utryddes av menigheten; for han har gjort Herrens helligdom urent; det er ikke sprengt renselsesvann på ham, han er uren.
- ²¹ Dette skal være en evig lov for dem. Den som sprenger med renselsesvannet, skal tvette sine klær, og den som rører ved renselsesvannet, skal være uren til om aftenen.
- ²² Og alt det den urene rører ved, skal være urent, og den som rører ved ham, skal være uren til om aftenen.

KAPITTEL 20

I den første måned [i det firtiende år] kom Israels barn, hele menigheten, til ørkenen Sin, og folket blev nogen tid i Kades; der døde Mirjam, og der blev hun begravet;

² Men menigheten hadde ikke vann; da samlet de sig mot Moses og Aron.

³ Og folket kivedes med Moses og sa: Å, at vi var omkommet dengang våre brødre omkom for Herrens åsyn!

⁴ Hvorfor har I ført Herrens menighet inn i denne ørken, så vi må dø her, både vi og vår buskap?

⁵ Og hvorfor har I ført oss op fra Egypten, så vi er kommet til dette onde sted, hvor det hverken vokser korn eller fiken eller vintrær eller granatepler, og hvor det ikke finnes vann å drikke?

⁶ Men Moses og Aron gikk bort fra folket, til inngangen til sammenkomstens telt, og falt

ned på sitt ansikt; da åpenbarte Herrens herlighet sig for dem.

⁷ Og Herren talte til Moses og sa:

⁸ Ta staven og kall menigheten sammen, du og Aron, din bror, og I skal tale til klippen midt for deres øine, så skal den gi vann fra sig; således skal du la vann strømme ut av klippen for dem og gi både menigheten og dens buskap å drikke.

⁹ Da tok Moses staven som lå foran Herrens åsyn, således som Herren hadde befalt ham.

¹⁰ Og Moses og Aron kalte menigheten sammen foran klippen, og han sa til dem: Nu, I gjenstridige! Mon vi kan la vann strømme frem for eder av denne klippe?

¹¹ Så løftet Moses sin hånd og slo med sin stav to ganger på klippen; da strømmet der meget vann ut, så både menigheten og dens buskap fikk drikke.

¹² Men Herren sa til Moses og Aron: Fordi I ikke trodde på mig og ikke helliget mig for Israels barns øine, derfor skal I ikke føre dette folk inn i det land jeg har gitt dem.

¹³ Dette var Meribas vann, hvor Israels barn kivedes med Herren, og han helliget sig på dem.

¹⁴ Fra Kades sendte Moses bud til Edoms konge og lot si: Så sier din bror Israel: Du vet hvor meget ondt vi har lidt.

¹⁵ Våre fedre drog ned til Egypten, og vi bodde i Egypten i lang tid, og egypterne fór ille med oss og våre fedre.

¹⁶ Da ropte vi til Herren, og han hørte vår bønn og sendte en engel og førte oss ut av Egypten. Og nu er vi her i byen Kades like ved grensen av ditt land.

¹⁷ Kjære, la oss få dra gjennom ditt land! Vi skal hverken gå gjennom åker eller vingård, heller ikke drikke vann av nogen brønn; efter kongeveien vil vi dra og ikke bøie av hverken til høire eller til venstre, før vi er kommet gjennom ditt land.

¹⁸ Men Edom svarte: Du må ikke dra gjennom mitt land, ellers drar jeg ut mot dig med sverd.

¹⁹ Da sa Israels barn til ham: Vi skal følge landeveien, og dersom vi eller vår buskap drikker av ditt vann, så vil jeg gi dig vederlag for det. Det er ikke stort jeg ber om; jeg vil bare dra igjennem på min fot.

²⁰ Men han sa: Du må ikke dra igjennem her. Og Edom drog ut mot ham med en mengde folk og med væbnet hånd.

²¹ Således nektet Edom Israel å dra gjennom sitt land; og Israel bødte til side for ham.

²² Så brøt de op fra Kades, og Israels barn, hele menigheten, kom til fjellet Hor.

²³ Og Herren sa til Moses og Aron ved fjellet Hor, på grensen av Edoms land:

²⁴ Aron skal samles til sine fedre; han skal ikke komme inn i det land jeg har gitt Israels barn, fordi I var gjenstridige mot mitt ord ved Meribas vann.

²⁵ Ta Aron og Eleasar, hans sønn, og før dem op på fjellet Hor,

²⁶ og ta av Aron hans klær og la Eleasar, hans sønn, ta dem på; så skal Aron samles til sine fedre og dø der.

²⁷ Og Moses gjorde som Herren hadde befalt. De gikk op på fjellet Hor for hele menighetens øine,

²⁸ og Moses tok av Aron hans klær og lot Eleasar, hans sønn, ta dem på, og Aron døde der på toppen av fjellet; men Moses og Eleasar steg ned fra fjellet.

²⁹ Og da hele menigheten så at Aron var død, gråt hele Israels hus over Aron i tretti dager.

KAPITTEL 21

Da den kana'anittiske konge i Arad, som bodde i sydlandet, hørte at Israel drog frem på veien til Atarim, gav han sig i strid med Israel og førte noen av dem bort som fanger.

² Da gjorde Israel et løfte til Herren og sa: Gir du dette folk i min hånd, så vil jeg slå deres byer med bann.

³ Og Herren hørte Israels bønn og overgav kana'anittene til dem, og de slo dem og deres byer med bann; og de kalte stedet Horma. [bann]

⁴ Så brøt de op fra fjellet Hor og tok veien til det Røde Hav for å dra omkring Edoms land; men på veien blev folket utålmodig,

⁵ og de talte mot Gud og mot Moses og sa: Hvorfor har I ført oss op fra Egypten, så vi må dø her i ørkenen? For her er hverken brød eller vann, og vi er inderlig lei av denne usle mat.

⁶ Da sendte Herren seraf-slanger [brennende de. giftige slanger] inn iblandt folket, og de bet folket; og der døde meget folk av Israel.

⁷ Så kom folket til Moses og sa: Vi har syndet, fordi vi har talt mot Herren og mot dig; bed til Herren at han vil ta slangene fra oss! Og Moses bad for folket.

⁸ Da sa Herren til Moses: Gjør dig en seraf-slange og sett den på en stang, så skal hver den som er bitt og ser på den, få leve.

⁹ Så gjorde Moses en kobberslange og satte den på en stang; og når en slange hadde bitt noen, og han så på kobberslangen, blev han i live.

¹⁰ Siden brøt Israels barn op og leiret sig i Obot.

¹¹ Så brøt de op fra Obot og leiret sig ved Ije-Ha'abarim i ørkenen rett i øst for Moab.

¹² Derfra brøt de op og leiret sig i Sered-dalen.

¹³ Derfra brøt de op og leiret sig på hin side Arnon, som går gjennom ørkenen og kommer fra amorittenes land; for Arnon er grensen mellom Moab og amorittene.

¹⁴ Derfor sies det i boken om Herrens kriger: Vaheb tok de med storm og bekkene, Arnons bekker,

¹⁵ og bekkelien som strekker sig bort til Ar-bygden og støter til Moabs grense.

¹⁶ Derfra brøt de op til Be'er; det er den brønn som Herren talte om da han sa til Moses: Kall folket sammen, så vil jeg gi dem vann.

¹⁷ Da sang Israel denne sang: Vell op, du brønn! Hils den med sang!

¹⁸ Du brønn som høvdinger har gravd, som folkets ypperste har boret med herskerstav, med sine kongespir! Fra ørkenen brøt de op til Matana

¹⁹ og fra Matana til Nahaliel og fra Nahaliel til Bamot

²⁰ og fra Bamot til den dal som ligger i Moab-marken, tett ved toppen av Pisga, og hvor en skuer ut over ørkenen.

²¹ Så sendte Israel bud til Sihon, amorittenes konge, og lot si:

²² La mig få dra gjennom ditt land! Vi skal ikke komme inn på akrene eller i vingårdene, heller ikke drikke vann av noen brønn; efter kongeveien vil vi dra, til vi er kommet gjennom ditt land.

²³ Men Sihon gav ikke Israel lov til å dra gjennom sitt land. Han samlet alt sitt folk og drog ut i ørkenen mot Israel, og han kom til Jahas og stred mot Israel.

²⁴ Men Israel slo ham med sverdets egg og tok hans land fra Arnon til Jabbok, til Ammons barns land; for Ammons barns grense var befestet.

²⁵ Og Israel tok alle disse byer; og Israel bosatte sig i alle amorittenes byer, i Hesbon og alle byer som hørte under det.

- ²⁶ For Hesbon var Sihons, amoritter-kongens, stad; han hadde ført krig mot Moabs forrige konge og tatt alt hans land fra ham like til Arnon.
- ²⁷ Derfor sier skalden: Kom til Hesbon! Bygges og grunnfestes skal Sihons stad;
- ²⁸ for ild fór ut fra Hesbon, en lue fra Sihons stad; den fortærte Ar i Moab, dem som bodde på høidene ved Arnon.
- ²⁹ Ve dig, Moab! Fortapt er du, Kamos' folk! Han [nemlig Kamos, moabittenes fornemste avgud] har sendt sine sønner som flyktninger og sine døtre som fanger til amorittenes konge Sihon.
- ³⁰ Og vi skjøt dem ned; ødelagt er Hesbon, like til Dibon! vi herjet til Nofah, med ild helt til Medba.
- ³¹ Så blev Israel boende i amorittenes land.
- ³² Og Moses sendte folk for å utspeide Jaser, og de [israelittene] tok de byer som hørte under det; og han drev ut amorittene som bodde der.
- ³³ Så vendte de sig til en annen kant og drog opover til Basan; men Og, kongen i Basan, drog ut mot dem til Edre'i med alt sitt folk for å stride mot dem.
- ³⁴ Da sa Herren til Moses: Frykt ikke for ham! For jeg har gitt ham og alt hans folk og hans land i din hånd, og du skal gjøre med ham som du gjorde med Sihon, amorittenes konge, som bodde i Hesbon.
- ³⁵ Så slo de ham og hans sønner og alt hans folk, så ingen blev tilbake eller slapp unda; og de tok hans land i eie.

KAPITTEL 22

Så brøt Israels barn op og leiret sig på Moabs ødemarker på hin side Jordan midt imot Jeriko.

- ² Da Balak, Sippors sønn, så alt det Israel hadde gjort mot amorittene,
- ³ da blev Moab meget redd for folket, fordi det var så tallrikt, og de grudde for Israels barn.
- ⁴ Og Moab sa til de eldste i Midian: Nu vil denne store flokk ete op alt det som er her rundt omkring oss, likesom oxen eter op markens grønne urter. -- På den tid var Balak, Sippors sønn, konge i Moab.
- ⁵ Han sendte bud til Bileam, Beors sønn, i Petor, som ligger ved den store elv, til det land hvor han bodde blandt sitt folk, for å be ham komme og si til ham: Se, her er kommet et folk fra Egypten; det fyller hele landet, og det har leiret sig midt imot mig.
- ⁶ Så kom nu og forbann dette folk for mig, for det er mig for mektig! Kanskje jeg da kunde slå det og drive det ut av landet; for jeg vet at den du velsigner, er velsignet, og den du forbanner, er forbannet.
- ⁷ Og Moabs eldste drog avsted sammen med Midians eldste og hadde spåmannslønn med sig; og de kom til Bileam og bar frem Balaks ord til ham.
- ⁸ Da sa han til dem: Bli her inatt, så vil jeg gi eder svar efter som Herren taler til mig. Og Moabs høvdinger blev hos Bileam.
- ⁹ Da kom Gud til Bileam og sa: Hvad er det for folk som er hos dig?
- ¹⁰ Bileam svarte Gud: Balak, Sippors sønn, kongen i Moab, har sendt dette bud til mig:
- ¹¹ Se, her er kommet et folk fra Egypten som fyller hele landet; kom nu og forbann det for mig! Kanskje jeg da blir i stand til å stride mot det og drive det ut.
- ¹² Da sa Gud til Bileam: Du skal ikke gå med dem; du skal ikke forbanne folket, for det er velsignet.

- 13** Om morgenen, da Bileam var stått op, sa han til Balaks høvdinger: Dra hjem til eders land! For Herren vil ikke gi mig lov til å følge med eder.
- 14** Da tok Moabs høvdinger avsted, og da de kom tilbake til Balak, sa de: Bileam vilde ikke følge med oss.
- 15** Da sendte Balak andre høvdinger, flere og gjævere enn de første.
- 16** Og de kom til Bileam og sa til ham: Så sier Balak, Sippors sønn: Kjære, la dig ikke hindre fra å komme til mig!
- 17** Jeg vil vise dig stor ære, og alt det du sier til mig, vil jeg gjøre; så kom da og forbann dette folk for mig!
- 18** Da svarte Bileam og sa til Balaks tjenere: Om Balak gav mig hele sitt hus fullt av sølv og gull, kunde jeg ikke overtrede Herrens, min Guds ord, hverken i smått eller stort.
- 19** Men bli nu også I her inatt, forat jeg kan få vite hvad mere Herren har å si mig.
- 20** Og Gud kom til Bileam om natten og sa til ham: Dersom disse menn er kommet for å hente dig, så gjør dig ferdig og dra med dem! Men gjør ikke annet enn hvad jeg sier til dig!
- 21** Om morgenen stod Bileam op og salte sin aseninne og drog med Moabs høvdinger.
- 22** Men Guds vrede optendtes fordi han reiste, og Herrens engel stilte sig på veien for å stå ham imot da han kom ridende på sin aseninne og hadde sine to tjenere med sig.
- 23** Og aseninnen så Herrens engel, som stod på veien med et draget sverd i sin hånd; da tok den av veien og ut på marken; men Bileam slo aseninnen for å vike den inn på veien igjen.
- 24** Siden stilte Herrens engel sig på en smal vei mellom vingårdene, hvor det var stengjerde på begge sider.
- 25** Og da aseninnen så Herrens engel, trykte den sig inn til muren og klemte Bileams fot mot muren; da slo han den igjen.
- 26** Så gikk Herrens engel lenger frem og stilte sig på et trangt sted, hvor det ingen råd var til å bøie av, hverken til høire eller til venstre.
- 27** Og da aseninnen så Herrens engel, la den sig ned under Bileam; da optendtes Bileams vrede, og han slo aseninnen med sin kjepp.
- 28** Men Herren oplot aseninnens munn, og den sa til Bileam: Hvad har jeg gjort dig, siden du nu har slått mig tre ganger?
- 29** Bileam svarte aseninnen: Du har hatt mig til narr. Hadde jeg bare et sverd i min hånd, så vilde jeg nu slå dig ihjel.
- 30** Da sa aseninnen til Bileam: Er ikke jeg din aseninne, som du har ridd på all din tid like til denne dag? Har jeg nogensinne hatt for vis å gjøre således mot dig? Han sa: Nei!
- 31** Og Herren oplot Bileams øine, så han så Herrens engel, som stod på veien med et draget sverd i sin hånd; da bøide han sig og falt ned på sitt ansikt.
- 32** Og Herrens engel sa til ham: Hvorfor har du nu tre ganger slått din aseninne? Se, jeg er gått ut for å stå dig imot; for jeg ser at denne vei fører til fordervelse.
- 33** Aseninnen så mig og har nu tre ganger bøid av veien for mig; hvis den ikke hadde bøid av veien for mig, så hadde jeg nu slått dig ihjel, men latt den leve.
- 34** Da sa Bileam til Herrens engel: Jeg har syndet, fordi jeg ikke skjønnte at du stod imot mig på veien; men hvis det er dig imot, så vil jeg vende tilbake.
- 35** Herrens engel sa til Bileam: Følg med mennene! Men tal ikke annet enn hvad jeg sier til dig! Så fulgte Bileam med Balaks høvdinger.
- 36** Da Balak hørte at Bileam kom, drog han ham i møte til den by i Moab som ligger på grensen ved Arnon, ved den ytterste grense.

- ³⁷ Og Balak sa til Bileam: Sendte jeg ikke bud til dig og bad dig komme hit? Hvorfor kom du ikke til mig? Mener du jeg ikke skulde kunne vise dig ære nok?
- ³⁸ Bileam svarte: Nu ser du jeg er kommet til dig; men står det vel i min makt å tale noget? Det ord Gud legger i min munn, det må jeg tale.
- ³⁹ Så drog Bileam med Balak, og de kom til Kirjat-Husot.
- ⁴⁰ Og Balak ofret storfe og småfe og sendte til Bileam og de høvdinger som var med ham.
- ⁴¹ Morgenen efter tok Balak Bileam med sig og førte ham op på Bamot Ba'al; derfra så han den ytterste del av folket.

KAPITTEL 23

Da sa Bileam til Balak: Bygg syv alter for mig her, og la mig få hit syv okser og syv værer!

² Balak gjorde som Bileam sa; og Balak og Bileam ofret en okse og en vær på hvert alter.

³ Så sa Bileam til Balak: Bli stående her ved ditt brennoffer, så vil jeg gå bort en stund; kanskje Herren kommer mig i møte, og hvad han lar mig skue, det skal jeg la dig få vite. Så gikk han op på en bar høide.

⁴ Der kom Gud Bileam i møte, og Bileam sa til ham: Nu har jeg stelt til syv alter og ofret en okse og en vær på hvert alter.

⁵ Da la Herren et ord i Bileams munn og sa: Vend tilbake til Balak og tal som jeg har sagt dig!

⁶ Da han kom tilbake, så han Balak stå ved sitt brennoffer sammen med alle Moabs høvdinger.

⁷ Da tok han til å kvede og sa: Fra Aram henter mig Balak, fra ʾAštens fjell Moabs konge: Kom og forbann for mig Jakob! Kom og tal ondt over Israel!

⁸ Hvorledes skal jeg forbanne den Gud ikke forbanner? Hvorledes skal jeg tale ondt over den Herren ikke taler ondt over?

⁹ For fra fjellets tinde ser jeg ham, og fra høidene skuer jeg ham: Se, det er et folk som bor for sig selv, og blandt hedningefolkene regner det sig ikke.

¹⁰ Hvem teller Jakobs ætt, tall-løs som støvet, eller endog bare fjerdedelen av Israel? Min sjel dø de opriktiges død, og mitt endelikt vorde som deres!

¹¹ Da sa Balak til Bileam: Hvad har du gjort mot mig? Til å forbanne mine fiender hentet jeg dig, og se, du har velsignet!

¹² Men han svarte: Skulde jeg ikke akte på det Herren legger i min munn, og tale det?

¹³ Da sa Balak til ham: Kjære, kom og vær med mig til et annet sted, hvorfra du kan se dem -- dog vil du bare få se den ytterste del av folket, det hele folk får du ikke se -- og forbann dem for mig derfra!

¹⁴ Så tok han ham med sig til speider-haugen på toppen av Pisga og bygget der syv alter og ofret en okse og en vær på hvert alter.

¹⁵ Og Bileam sa til Balak: Bli stående her ved ditt brennoffer mens jeg går der bort for å få en åpenbaring.

¹⁶ Og Herren kom Bileam i møte og la et ord i hans munn og sa: Vend tilbake til Balak og tal som jeg har sagt dig!

¹⁷ Da han kom til ham, så han ham stå ved sitt brennoffer sammen med Moabs høvdinger; og Balak sa til ham: Hvad har Herren talt?

¹⁸ Da tok han til å kvede og sa: Stå op, Balak, og hør! Lytt til mig, du Sippors sønn!

- ¹⁹ Gud er ikke et menneske at han skulde lyve, ei heller et menneskes barn at han skulde angre; skulde han si noget og ikke gjøre det, skulde han tale og ikke sette det i verk?
- ²⁰ Se, å velsigne blev mig gitt; han har velsignet, og jeg kan ikke omstøte det.
- ²¹ Ei skuer han urett i Jakob, ei ser han elendighet i Israel; Herren hans Gud er med ham, og kongejubel lyder der.
- ²² Gud førte dem ut av Egypten; styrke har de som en villokse.
- ²³ For ikke finnes det trolldom i Jakob, og ikke spådomskunster i Israel; når tiden er der, blir det sagt til Jakob og til Israel hvad Gud vil gjøre.
- ²⁴ Se -- et folk som reiser sig som en løvinne, springer op som en løve; ei legger det sig før det har mettet sig med rov og drukket dreptes blod.
- ²⁵ Da sa Balak til Bileam: Du skal hverken forbanne det eller velsigne det.
- ²⁶ Men Bileam svarte Balak: Har jeg ikke allerede sagt dig at jeg i ett og alt må gjøre som Herren sier?
- ²⁷ Da sa Balak til Bileam: Kjære, kom, så vil jeg ta dig med til et annet sted; kanskje Gud vil tillate at du forbanner dem for mig derfra.
- ²⁸ Så tok Balak Bileam med op på toppen av Peor, hvorfra en skuer ut over ørkenen.
- ²⁹ Da sa Bileam til Balak: Bygg syv alter for mig her og la mig få syv okser og syv værer!
- ³⁰ Og Balak gjorde som Bileam sa, og ofret en okse og en vær på hvert alter.

KAPITTEL 24

Da Bileam så at det var Herrens vilje at han skulde velsigne Israel, gikk han ikke bort for å søke tegn, som han hadde gjort de to første ganger, men vendte sig mot ørkenen.

² Og Bileam løftet sine øine og så Israel leiret efter sine stammer. Da kom Guds Ånd over ham,

³ og han tok til å kvede og sa: Så sier Bileam, Beors sønn, så sier mannen hvis øie er lukket, [nemlig for den ytre verden]

⁴ så sier han som hører ord fra Gud, som skuer syner fra den Allmektige, segnet til jorden med opplatt øie:

⁵ Hvor fagre er dine telt, Jakob, dine boliger, Israel!

⁶ Som vide bekkedaler, som haver ved en elv, som aloètrær Herren har plantet, som sedrer ved vannet!

⁷ Det strømmes vann av hans spann, og hans ætt bor ved store vann. Mektigere enn Agag [sannsynligvis et felles navn på amalekittenes konger] skal hans konge være, ophøiet hans kongerike!

⁸ Gud førte ham ut av Egypten; styrke har han som en villokse; han skal fortære hedningefolkene som står ham imot, og knuse deres ben og gjennembore dem med sine piler.

⁹ Han legger sig, han hviler som en løve, som en løvinne; hvem våger å vekke ham? Velsignet være den som velsigner dig, og forbannet den som forbanner dig!

¹⁰ Da optendtes Balaks vrede mot Bileam, og han slo sine hender sammen. Og Balak sa til Bileam: Jeg kalte dig hit for å forbanne mine fiender, og nu har du velsignet tre ganger.

¹¹ Far nu hjem så fort du kan! Jeg hadde tenkt å vise dig ære, men du ser Herren har nektet dig den.

¹² Bileam svarte Balak: Sa jeg ikke allerede til de bud du sendte til mig:

- ¹³ Om Balak gav mig sitt hus fullt av sølv og gull, kunde jeg ikke overtrede Herrens ord og gjøre noget efter mitt eget tykke, enten godt eller ondt; jeg kan ikke tale annet enn hvad Herren sier.
- ¹⁴ Se, jeg vender nu hjem til mitt folk; men la mig først varsle dig om hvad dette folk skal gjøre med ditt folk i de siste dager.
- ¹⁵ Og han tok til å kvede og sa: Så sier Bileam, Beors sønn, så sier mannen hvis øie er lukket,
- ¹⁶ så sier han som hører ord fra Gud og har fått kunnskap fra den Høieste, han som skuer syner fra den Allmektige, segnet til jorden med oplatt øie:
- ¹⁷ Jeg ser ham, men ikke nu, jeg skuer ham, men ikke nær; en stjerne stiger op av Jakob, et spir løfter sig fra Israel; han knuser Moabs tinninger og utrydder ufreds-ætten.
- ¹⁸ Edom blir ham underlagt, og Se'ir, hans fiende, blir ham underlagt; stort velde vinner Israel.
- ¹⁹ En hersker går ut fra Jakob, han utrydder av byene dem som har reddet sig dit.
- ²⁰ Så fikk han se amalekittene; da tok han til å kvede og sa: Det første blandt hedningefolkene er Amalek; men til sist skal han gå til grunne.
- ²¹ Så fikk han se kenittene, og han tok til å kvede og sa: Fast er din bolig, og bygget på klippen ditt rede;
- ²² men enda skal Kain [kenittenes stamfar står i stedet for folket selv] bli ødelagt når Assur fører dig bort i fangenskap.
- ²³ Så tok han igjen til å kvede og sa: Ve! Hvem skal bli i live når Gud lar dette skje?
- ²⁴ Skiber kommer fra Kittims kyst, [Kittim er egentlig Kypem, og i videre mening øene og kystene nordvest for Jødeland] de kuer Assur, og de kuer Eber; men også han [han som kommer fra Kittims kyst] skal gå til grunne.
- ²⁵ Så gjorde Bileam sig rede og vendte hjem igjen; og Balak drog også sin vei.

KAPITTEL 25

Mens Israel opholdt sig i Sittim, begynte folket å drive utukt med Moabs døtre.

- ² De innbød folket til offermåltidene for sine guder, og folket åt og tilbad deres guder;
- ³ og Israel holdt sig til Ba'al-Peor. Da opstod Herrens vrede mot Israel,
- ⁴ og Herren sa til Moses: Hent alle folkets høvdinger og la hine menn nagles til pelen under åpen himmel for Herren! Så skal Herrens brennende vrede avendes fra Israel.
- ⁵ Og Moses sa til Israels dommere: Hver av eder skal slå ihjel dem av sine folk som har holdt sig til Ba'al-Peor!
- ⁶ Da kom en mann av Israels barn og førte en midianittisk kvinne inn blandt sine brødre for Moses' og hele Israels menighets øine mens de satt og gråt ved inngangen til sammenkomstens telt.
- ⁷ Da Pinehas, sønn av Eleasar og sønnesønn av Aron, presten, så det, trådte han frem av menigheten og tok et spyd i sin hånd
- ⁸ og gikk efter den israelittiske mann inn i koven og stakk spydet gjennom dem begge, både den israelittiske mann og kvinnen, så det gikk inn i hennes liv; da stanset sotten og vek fra Israels barn.
- ⁹ Og de som døde i sotten, var fire og tyve tusen.
- ¹⁰ Og Herren talte til Moses og sa:
- ¹¹ Pinehas, sønn av Eleasar og sønnesønn av Aron, presten, har avvendt min vrede fra

Israels barn, fordi han brente av min nidkjærhet iblandt dem, så jeg ikke gjorde ende på Israels barn i min nidkjærhet.

¹² Derfor skal du si: Se, jeg gjør min pakt med ham at det skal gå ham vel;

¹³ med ham og hans efterkommere gjør jeg en pakt at de skal ha et evig prestedømme, fordi han var nidkjær for sin Gud og gjorde soning for Israels barn.

¹⁴ Men navnet på den drepte isrealittiske mann, han som blev drept sammen med den midianittiske kvinne, var Simri, sønn av Salu, høvding for en familie blandt simeonittene;

¹⁵ og den drepte midianittiske kvinnes navn var Kosbi, datter av Sur; han var høvding for en stammefamilie blandt midianittene.

¹⁶ Og Herren talte til Moses og sa:

¹⁷ Angrip midianittene og slå dem!

¹⁸ For de angrep eder med de svikefulle råd som de brukte mot eder, da det hendte dette med Peor og med Kosbi, deres søster, den midianittiske fyrstes datter, hun som blev drept dengang sotten kom over eder for Peors skyld.

KAPITTEL 26

Da sotten var forbi, sa Herren til Moses og til Eleasar, sønn av Aron, presten:

² Ta op manntall over hele Israels barns menighet fra tyveårsalderen og opover, efter deres familier, over alle dem i Israel som kan dra ut i strid.

³ Og Moses og Eleasar, presten, talte med dem på Moabs ødemarker ved Jordan, midt imot Jeriko, og sa:

⁴ Fra tyveårsalderen og opover skal de mønstres -- således som Herren hadde befalt Moses og Israels barn, dem som hadde draget ut av Egyptens land.

⁵ Ruben var Israels førstefødte; Rubens barn var: Fra Hanok hanokittenes ætt, fra Pallu pallu'ittenes ætt,

⁶ fra Hesron hesronittenes ætt, fra Karmi karmittenes ætt.

⁷ Dette var rubenittenes ætter, og de av dem som blev mønstret, var tre og firti tusen, syv hundre og tretti.

⁸ Pallus sønn var Eliab,

⁹ og Eliabs barn var Nemuel og Datan og Abiram. Det var den Datan og den Abiram som var utkåret av menigheten, og som yppet strid mot Moses og Aron dengang Korahs flokk satte sig op imot Herren,

¹⁰ og jorden oplot sin munn og slukte både dem og Korah, og hele flokken omkom idet ilden fortærte de to hundre og femti menn, og de blev til et tegn;

¹¹ men Korahs barn omkom ikke.

¹² Simeons barn var efter sine ætter: Fra Nemuel nemuelittenes ætt, fra Jamin jaminittenes ætt, fra Jakin jakinittenes ætt,

¹³ fra Serah serahittenes ætt, fra Sa'ul sa'ulittenes ætt.

¹⁴ Dette var simeonittenes ætter, to og tyve tusen og to hundre.

¹⁵ Gads barn var efter sine ætter: Fra Sefon sefonittenes ætt, fra Haggi haggittenes ætt, fra Suni sunittenes ætt,

¹⁶ fra Osni osnittenes ætt, fra Eri erittenes ætt,

¹⁷ fra Arod arodittenes ætt, fra Areli arelittenes ætt.

¹⁸ Dette var Gads barns ætter, så mange av dem som blev mønstret, firti tusen og fem

hundre.

¹⁹ Judas barn var Er og Onan; men Er og Onan døde i Kana'ans land.

²⁰ Og Judas barn var efter sine ætter: Fra Sela selanittenes ætt, fra Peres peresittenes ætt, fra Serah serahittenes ætt.

²¹ Peres' barn var: Fra Hesron hesronittenes ætt, fra Hamul hamulittenes ætt.

²² Dette var Judas ætter, så mange av dem som blev mønstret, seks og sytti tusen og fem hundre.

²³ Issakars barn var efter sine ætter: Fra Tola tola'ittenes ætt, fra Puva punittenes ætt,

²⁴ fra Jasub jasubittenes ætt, fra Simron simronittenes ætt.

²⁵ Dette var Issakars ætter, så mange av dem som blev mønstret, fire og seksti tusen og tre hundre.

²⁶ Sebulons barn var efter sine ætter: Fra Sered sardittenes ætt, fra Elon elonittenes ætt, fra Jahle'el jahle'elittenes ætt.

²⁷ Dette var sebulonittenes ætter, så mange av dem som blev mønstret, seksti tusen og fem hundre.

²⁸ Josefs barn var efter sine ætter: Manasse og Efra'im.

²⁹ Manasses barn var: Fra Makir makirittenes ætt, og Makir var far til Gilead, fra Gilead gileadittenes ætt.

³⁰ Gileads barn det var: Fra Jeser jesrittene ætt, fra Helek helkittene ætt

³¹ og fra Asriel asrielittene ætt og fra Sekem sikmittene ætt

³² og fra Semida semida'ittene ætt og fra Hefer hefrittene ætt.

³³ Men Selofhad, Hefers sønn, hadde ingen sønner, bare døtre, og Selofhads døtre hette Mahla og Noa, Hogla, Milka og Tirsas.

³⁴ Dette var Manasses ætter, og de av dem som blev mønstret, var to og femti tusen og syv hundre.

³⁵ Efra'ims barn det var efter deres ætter: Fra Sutelah sutelahittene ætt, fra Beker bakrittene ætt, fra Tahan tahanittene ætt.

³⁶ Sutelahs barn det var: Fra Eran eranittene ætt.

³⁷ Dette var Efra'ims barns ætter, så mange av dem som blev mønstret, to og tretti tusen og fem hundre. Dette var Josefs barn efter deres ætter.

³⁸ Benjamins barn var efter sine ætter: Fra Bela balittene ætt, fra Asbel asbelittene ætt, fra Akiram akiramittene ætt,

³⁹ fra Sefufam sufamittene ætt, fra Hufam hufamittene ætt.

⁴⁰ Belas barn var: Ard og Na'aman, fra Ard ardittene ætt, fra Na'aman na'amittene ætt.

⁴¹ Dette var Benjamins barn efter deres ætter, og de av dem som blev mønstret, var fem og firti tusen og seks hundre.

⁴² Dans barn var efter sine ætter: Fra Suham suhamittene ætt. Dette var Dans ætter efter deres ættetavle.

⁴³ Alle suhamittene ætter, så mange av dem som blev mønstret, var fire og seksti tusen og fire hundre.

⁴⁴ Asers barn var efter sine ætter: Fra Jimna jimna'ittene ætt, fra Jisvi jisvittene ætt, fra Beria beriittene ætt;

⁴⁵ av Berias barn: Fra Heber hebrittene ætt, fra Malkiel malkielittene ætt.

⁴⁶ Asers datter hette Serah.

⁴⁷ Dette var Asers barns ætter, så mange av dem som blev mønstret, tre og femti tusen

og fire hundre.

⁴⁸ Naftalis barn var efter sine ætter: Fra Jahse'el jahse'elittenes ætt, fra Guni gunittenes ætt,

⁴⁹ fra Jeser jisrittenes ætt, fra Sillem sillemittenes ætt.

⁵⁰ Dette var Naftalis ætter efter deres ættetavle, og de av dem som blev mønstret, var fem og firti tusen og fire hundre.

⁵¹ Dette var de av Israels barn som blev mønstret, seks hundre og ett tusen, syv hundre og tretti.

⁵² Og Herren talte til Moses og sa:

⁵³ Mellem disse skal landet skiftes ut til arv efter folketallet.

⁵⁴ Den stamme som er stor, skal du gi en stor arv, og den som er liten, skal du gi en liten arv; hver stamme skal få sin arv efter tallet på dem som blev mønstret der.

⁵⁵ Men ved loddkasting skal landet skiftes ut; efter navnene på sine fedrenestammer skal de ta arv.

⁵⁶ Efter som loddet faller, skal hver stamme, stor eller liten, få sin arv.

⁵⁷ Dette var de av levittene som blev mønstret, efter sine ætter: Fra Gerson gersonittenes ætt, fra Kahat kahatittenes ætt, fra Merari merarittenes ætt.

⁵⁸ Dette var levittenes ætter: libnittenes ætt, hebronittenes ætt, mahlittenes ætt, musittenes ætt, korahittenes ætt. Kahat var far til Amram,

⁵⁹ og Amrams hustru hette Jokebed; hun var datter av Levi og født i Egypten; og Amram fikk med henne Aron og Moses og deres søster Mirjam.

⁶⁰ Og Aron fikk sønnene Nadab og Abihu, Eleasar og Itamar;

⁶¹ men Nadab og Abihu døde dengang de bar fremmed ild inn for Herrens åsyn.

⁶² Og de av levittene som blev mønstret, var tre og tyve tusen, alt mannkjønn blandt dem fra den som var en måned gammel og opover; de blev ikke mønstret sammen med de andre Israels barn, fordi det ikke var gitt dem arv blandt Israels barn.

⁶³ Disse var det som blev mønstret av Moses og Eleasar, presten, da de mønstret Israels barn på Moabs ødemarker ved Jordan midt imot Jeriko,

⁶⁴ og blandt disse var det ikke nogen av dem som blev mønstret av Moses og Aron, presten, dengang de mønstret Israels barn i Sinai ørken.

⁶⁵ For Herren hadde sagt at de skulde dø i ørkenen. Og det var ingen tilbake av dem uten Kaleb, Jefunnes sønn, og Josva, Nuns sønn.

KAPITTEL 27

Men Selofhads døtre -- han var sønn av Hefer, Gileads sønn, som igjen var sønn av Makir, Manasses sønn, av Manasses, Josefs sønns ætt, og hans døtre hette Mahla, Noa og Hogla og Milka og Tirsa --

² de gikk frem for Moses og Eleasar, presten, og høvdingene og hele menigheten ved inngangen til sammenkomstens telt og sa:

³ Vår far døde i ørkenen, og han var ikke med i den flokk som satte sig op mot Herren -- i Korahs flokk -- men han døde for sin egen synds skyld, og han hadde ingen sønner.

⁴ Hvorfor skal vår fars navn gå ut av hans ætt, fordi om han ingen sønn hadde? Gi oss eiendom blandt vår fars brødre!

⁵ Og Moses førte deres sak frem for Herrens åsyn.

⁶ Da sa Herren til Moses:

- ⁷ Selofhads døtre har rett i det de sier; du skal gi dem eiendom til arv blandt deres fars brødre og la deres fars arv gå over til dem.
- ⁸ Og til Israels barn skal du tale således: Når en mann dør, og han ingen sønn har, da skal I la hans arv gå over til hans datter.
- ⁹ Og dersom han ingen datter har, så skal I gi hans brødre hans arv.
- ¹⁰ Og dersom han ingen brødre har, så skal I gi hans fars brødre hans arv.
- ¹¹ Men dersom hans far ingen brødre har, så skal I gi hans arv til den nærmeste frende i ætten; han skal arve den. Dette skal være gjeldende rett blandt Israels barn, således som Herren har befalt Moses.
- ¹² Siden sa Herren til Moses: Stig op på Abarim-fjellet her og se utover landet som jeg har gitt Israels barn!
- ¹³ Og når du har sett det, da skal du og samles til dine fedre likesom din bror Aron blev samlet til sine fedre,
- ¹⁴ fordi I var. gjenstridige mot mitt ord i ørkenen Sin, dengang menigheten kivedes med mig, og I skulde helliget mig ved å la vann strømme frem for deres øine. Det er Meribas vann ved Kades i ørkenen Sin.
- ¹⁵ Da talte Moses til Herren og sa:
- ¹⁶ Herre, du Gud som råder over livsens ånde i alt kjød, vil du ikke sette en mann over menigheten,
- ¹⁷ som kan gå ut og inn foran dem, og som kan føre dem ut og føre dem inn, så Herrens menighet ikke skal være som får uten hyrde!
- ¹⁸ Og Herren sa til Moses: Ta Josva, Nuns sønn. Han er en mann som det er ånd i. Legg din hånd på ham,
- ¹⁹ og still ham frem for Eleasar, presten, og for hele menigheten og innsett ham i hans tjeneste for deres øine,
- ²⁰ og legg noget av din verdighet på ham, så hele Israels barns menighet må lyde ham!
- ²¹ Og han skal stå frem for Eleasar, presten, og Eleasar skal for Herrens åsyn søke urims dom for ham; efter hans ord skal de gå ut, og efter hans ord skal de gå inn, han selv med alle Israels barn og hele menigheten.
- ²² Så gjorde Moses som Herren hadde befalt ham; han tok Josva og stilte ham frem for Eleasar, presten, og for hele menigheten,
- ²³ og han la sine hender på ham og innsatte ham i hans tjeneste, således som Herren hadde talt ved Moses.

KAPITTEL 28

Og Herren talte til Moses og sa:

- ² Byd Israels barn og si til dem: Mitt offer, min mat, mine ildoffer, som er til velbehagelig duft for mig, skal I akte på å bære frem for mig til fastsatt tid.
- ³ Og du skal si til dem: Dette er det ildoffer som I skal bære frem for Herren: hver dag to årsgamle lam uten lyte til et stadig brennoffer.
- ⁴ Det ene lam skal du ofre om morgenen, og det andre skal du ofre mellom de to aftenstunder,
- ⁵ og som matoffer tiendedelen av en efa fint mel blandet med fjerdedelen av en hin olje av støtte oliven.
- ⁶ Dette er det stadige brennoffer, det samme som blev ofret ved Sinai berg til en

velbehagelig duft, et ildoffer for Herren.

⁷ Og drikkofferet som hører til det første lam, skal være fjerdedelen av en hin; i helligdommen skal du ofre drikkoffer av sterk drikk til Herren.

⁸ Det andre lam skal du ofre mellom de to aftenstunder; med det samme matoffer som om morgenen og med det samme drikkoffer skal du ofre det; det er et ildoffer til en velbehagelig duft for Herren.

⁹ På sabbatsdagen skal du ofre to årsgamle lam uten lyte og som matoffer to tiendedeler av en efa fint mel blandet med olje, og drikkofferet som hører til.

¹⁰ Dette er sabbats-brennofferet, som skal bæres frem hver sabbat, foruten det stadige brennoffer med tilhørende drikkoffer.

¹¹ Den første dag i hver måned skal I ofre Herren et brennoffer: to unge okser og en vær og syv årsgamle lam uten lyte,

¹² og til matoffer tre tiendedeler av en efa fint mel blandet med olje for hver okse, og til væren to tiendedeler fint mel blandet med olje

¹³ og en tiendedel fint mel blandet med olje for hvert lam; da er det et brennoffer til en velbehagelig duft, et ildoffer for Herren;

¹⁴ og drikkofferne som hører til, skal være en halv hin vin for hver okse og tredjedelen av en hin til væren og fjerdedelen av en hin for hvert lam. Dette er måneds-brennofferet, som skal bæres frem hver nymånedag i året.

¹⁵ Der skal også ofres en gjetebuk som syndoffer til Herren, foruten det stadige brennoffer med tilhørende drikkoffer.

¹⁶ I den første måned, på den fjortende dag i måneden, er det påske for Herren.

¹⁷ Og på den femtende dag i samme måned er det høitid; i syv dager skal der etes usyret brød.

¹⁸ På den første dag skal det være en hellig sammenkomst; I skal ikke gjøre nogen arbeidsgjærning.

¹⁹ Og I skal ofre et ildoffer, et brennoffer for Herren: to unge okser og en vær og syv årsgamle lam -- uten lyte skal de være --

²⁰ og som tilhørende matoffer fint mel blandet med olje; tre tiendedeler av en efa skal I ofre for hver okse og til væren to tiendedeler,

²¹ og en tiendedel for hvert av de syv lam,

²² og en gjetebuk som syndoffer, til å gjøre soning for eder.

²³ Dette skal I ofre foruten morgen-brennofferet, som hører til det stadige brennoffer.

²⁴ Sådanne offer skal I ofre hver dag i syv dager; det er ildofferet til en velbehagelig duft for Herren; foruten det stadige brennoffer med tilhørende drikkoffer skal det ofres.

²⁵ Og på den syvende dag skal I holde en hellig sammenkomst; I skal ikke gjøre nogen arbeidsgjærning.

²⁶ På førstegrødens dag, når I bærer frem for Herren et offer av den nye grøde, på ukens høitid, skal I holde en hellig sammenkomst; I skal ikke gjøre nogen arbeidsgjærning.

²⁷ Og I skal ofre et brennoffer til en velbehagelig duft for Herren: to unge okser og en vær og syv årsgamle lam,

²⁸ og som tilhørende matoffer fint mel blandet med olje, tre tiendedeler av en efa for hver okse og til væren to tiendedeler,

²⁹ og en tiendedel for hvert av de syv lam,

³⁰ og en gjetebukkk til å gjøre soning for eder.

³¹ Foruten det stadige brennoffer med tilhørende matoffer skal I ofre disse offer -- uten lyte skal de være -- med tilhørende drikkoffer.

KAPITTEL 29

I den syvende måned, på den første dag i måneden, skal I holde en hellig sammenkomst; I skal ikke gjøre nogen arbeidsgjerning; den dag skal basunene lyde hos eder.

² Og I skal ofre et brennoffer til en velbehagelig duft for Herren: en ung okse og en vær og syv årsgamle lam uten lyte,

³ og som tilhørende matoffer fint mel blandet med olje, tre tiendedeler av en efa til oxen, to tiendedeler til væren

⁴ og en tiendedel for hvert av de syv lam,

⁵ og en gjetebukkk som syndoffer, til å gjøre soning for eder,

⁶ foruten måneds-brennofferet med tilhørende matoffer og det stadige brennoffer med tilhørende matoffer og foreskrevne drikkoffer, til en velbehagelig duft, et ildoffer for Herren.

⁷ Den tiende dag i den samme syvende måned skal I holde en hellig sammenkomst; da skal I faste. I skal ikke gjøre nogen arbeidsgjerning.

⁸ Og I skal ofre Herren et brennoffer til en velbehagelig duft: en ung okse og en vær og syv årsgamle lam -- uten lyte skal de være --

⁹ og som tilhørende matoffer fint mel blandet med olje, tre tiendedeler av en efa til oxen, to tiendedeler til væren

¹⁰ Og en tiendedel for hvert av de syv lam,

¹¹ Og en gjetebukkk som syndoffer, foruten sonings-syndofferet og det stadige brennoffer med tilhørende matoffer og drikkoffer.

¹² Den femtende dag i den syvende måned skal I holde en hellig sammenkomst; I skal ikke gjøre nogen arbeidsgjerning; I skal holde høtid for Herren i syv dager.

¹³ Og I skal ofre et brennoffer, et ildoffer til en velbehagelig duft for Herren: tretten unge okser og to værer og fjorten årsgamle lam -- uten lyte skal de være --

¹⁴ og som tilhørende matoffer fint mel blandet med olje, tre tiendedeler av en efa for hver av de tretten okser, to tiendedeler for hver av de to værer,

¹⁵ og en tiendedel for hvert av de fjorten lam,

¹⁶ og en gjetebukkk som syndoffer, foruten det stadige brennoffer med tilhørende matoffer og drikkoffer.

¹⁷ Og den annen dag tolv unge okser og to værer og fjorten årsgamle lam uten lyte

¹⁸ med tilhørende matoffer og drikkoffer, svarende til tallet på oksene og værene og lammene, alt således som foreskrevet er,

¹⁹ og en gjetebukkk som syndoffer, foruten det stadige brennoffer med tilhørende matoffer og drikkoffer.

²⁰ Og den tredje dag elleve okser og to værer og fjorten årsgamle lam uten lyte,

²¹ med tilhørende matoffer og drikkoffer, svarende til tallet på oksene og værene og lammene, således som foreskrevet er,

²² og en gjetebukkk som syndoffer, foruten det stadige brennoffer med tilhørende matoffer og drikkoffer.

²³ Og den fjerde dag ti okser og to værer og fjorten årsgamle lam uten lyte,

- ²⁴ med tilhørende matoffer og drikkoffer, svarende til tallet på oksene og værene og lammene, således som foreskrevet er,
- ²⁵ og en gjetebuk som syndoffer, foruten det stadige brennoffer med tilhørende matoffer og drikkoffer.
- ²⁶ Og den femte dag ni okser og to værer og fjorten årsgamle lam uten lyte,
- ²⁷ med tilhørende matoffer og drikkoffer, svarende til tallet på oksene og værene og lammene, således som foreskrevet er,
- ²⁸ og en gjetebuk som syndoffer, foruten det stadige brennoffer med tilhørende matoffer og drikkoffer.
- ²⁹ Og den sjette dag åtte okser og to værer og fjorten årsgamle lam uten lyte,
- ³⁰ med tilhørende matoffer og drikkoffer, svarende til tallet på oksene og værene og lammene, således som foreskrevet er,
- ³¹ og en gjetebuk som syndoffer, foruten det stadige brennoffer med tilhørende matoffer og drikkoffer.
- ³² Og den syvende dag syv okser og to værer og fjorten årsgamle lam uten lyte,
- ³³ med tilhørende matoffer og drikkoffer, svarende til tallet på oksene og værene og lammene, således som foreskrevet er,
- ³⁴ og en gjetebuk som syndoffer, foruten det stadige brennoffer med tilhørende matoffer og drikkoffer.
- ³⁵ Den åttende dag skal I holde en festlig sammenkomst; I skal ikke gjøre nogen arbeidsgjærning.
- ³⁶ Og I skal ofre et brennoffer, et ildoffer til en velbehagelig duft for Herren: en okse og en vær og syv årsgamle lam uten lyte,
- ³⁷ med tilhørende matoffer og drikkoffer, svarende til oxen og væren og lammene efter deres tall, således som foreskrevet er,
- ³⁸ og en gjetebuk som syndoffer, foruten det stadige brennoffer med tilhørende matoffer og drikkoffer.
- ³⁹ Disse offer skal I ofre Herren på eders høitider, foruten eders lovede og eders frivillige offer, enten det er brennoffer eller matoffer eller drikkoffer eller takkoffer.
- ⁴⁰ (30:1) Og Moses sa dette til Israels barn, i ett og alt som Herren hadde befalt ham.

KAPITTEL 30

(30:2)

Og Moses talte til høvdingene for Israels barns stammer og sa: Således har Herren befalt:

- ² (30:3) Når en mann gjør Herren et løfte eller sverger en ed hvormed han forplikter sig til avhold i en eller annen ting, så skal han ikke bryte sitt ord; alt hvad han har sagt, skal han gjøre.
- ³ (30:4) Og når en ung kvinne som ennå er hjemme hos sin far, gjør Herren et løfte eller forplikter sig til avhold i noen ting,
- ⁴ (30:5) og hennes far får høre om hennes løfte eller om den forpliktelse til avhold som hun har pålagt sig, og tier til det, da skal alle hennes løfter og enhver forpliktelse til avhold som hun har pålagt sig, stå ved makt.
- ⁵ (30:6) Men dersom hennes far samme dag han hører om det, sier nei til det, da skal intet av hennes løfter eller de forpliktelser til avhold som hun har pålagt sig, stå ved makt,

og Herren skal tilgi henne, fordi hennes far sa nei til det.

⁶ (30:7) Blir hun en manns hustru, og det hviler noget løfte på henne, eller det er kommet et tankeløst ord over hennes leber, som hun har bundet sig med,

⁷ (30:8) og hennes mann får høre om det, men tier til det den dag han hører om det, da skal hennes løfter og de forpliktelser til avhold som hun har pålagt sig, stå ved makt.

⁸ (30:9) Men dersom hennes mann samme dag han hører om det, sier nei til det, så gjør han det løfte hun har på sig, ugyldig, og likeså det tankeløse ord som er kommet over hennes leber, og som hun har bundet sig med, og Herren skal tilgi henne.

⁹ (30:10) En enkes eller en fraskilt hustrus løfte skal stå ved makt for henne, hvad hun enn har forpliktet sig til.

¹⁰ (30:11) Men dersom hun i sin manns hus har lovt noget eller med ed har forpliktet sig til avhold i en eller annen ting,

¹¹ (30:12) og hennes mann fikk høre om det, men tidde og ikke sa nei til det, da skal alle hennes løfter og enhver forpliktelse til avhold som hun har pålagt sig, stå ved makt.

¹² (30:13) Men har hennes mann gjort dem ugyldige den dag han hørte om det, da skal intet stå ved makt av det som er kommet over hennes leber, enten det er et løfte hun har gjort, eller det er en forpliktelse til avhold; hennes mann har gjort dem ugyldige, og Herren skal tilgi henne.

¹³ (30:14) Ethvert løfte og enhver forpliktelse til avhold og faste som hun med ed har pålagt sig, kan hennes mann enten stadfeste eller gjøre ugyldig.

¹⁴ (30:15) Tier hennes mann til det fra den ene dag til den annen, så har han stadfestet alle hennes løfter eller alle de forpliktelser til avhold som hviler på henne; han har stadfestet dem, fordi han tidde til det den dag han hørte om det.

¹⁵ (30:16) Men gjør han dem først ugyldige en tid efterat han har fått høre om dem, da skal han bære ansvaret for hennes misgjerning.

¹⁶ (30:17) Dette er de forskrifter som Herren gav Moses om den rett en mann har over sin hustru, og en far over sin datter så lenge hun er ung og ennå er hjemme hos sin far.

KAPITTEL 31

Og Herren talte til Moses og sa:

² Ta hevn over midianittene for det de har gjort mot Israels barn! Derefter skal du samles til dine fedre.

³ Da talte Moses til folket og sa: La nogen av eder ruste sig til strid! De skal kjempe mot midianittene og føre Herrens hevn over Midian;

⁴ tusen av hver stamme, av alle Israels stammer, skal I sende ut til strid.

⁵ Så blev der av Israels tusener tatt ut tusen av hver stamme-tolv tusen, rustet til strid.

⁶ Dem sendte Moses ut i striden -- tusen av hver stamme -- og med dem Pinehas, sønn av Eleasar, presten; han hadde med sig helligdommens redskaper og larmtrompetene.

⁷ Og de stred mot Midian, som Herren hadde befalt Moses, og de slo alt mannkjønn ihjel.

⁸ Og blandt dem de slo ihjel, var også Midians konger, Evi og Rekem og Sur og Hur og Reba, Midians fem konger; også Bileam, Beors sønn, slo de ihjel med sverdet.

⁹ Og Israels barn førte Midians kvinner og deres barn bort som fanger, og alle deres kløvdyr og all deres buskap og alt deres gods gjorde de til bytte.

¹⁰ Og alle deres byer overalt hvor de bodde, og alle deres teltleire brente de op med ild.

¹¹ Og de tok alt byttet og alt det de hadde røvet, både folk og fe,

- ¹² og de førte fangene og byttet og det de hadde røvet, til Moses og Eleasar, presten, og til Israels barns menighet, til leiren på Moabs ødemarker ved Jordan, midt imot Jeriko.
- ¹³ Og Moses og Eleasar, presten, og alle menighetens høvdinger gikk dem i møte utenfor leiren.
- ¹⁴ Men Moses blev vred på dem som var satt over hæren, på høvdingene over tusen og høvdingene over hundre, da de kom tilbake fra krigstoget.
- ¹⁵ Og Moses sa til dem: Har I latt alle kvinner leve?
- ¹⁶ Det var jo de som på Bileams råd forførte Israels barn til troløshet mot Herren for Peors skyld, så sotten kom over Herrens menighet.
- ¹⁷ Så slå nu ihjel alle guttebarn og alle kvinner som har hatt samleie med menn.
- ¹⁸ Men alle unge piker som ikke har hatt samleie med menn, skal I la leve, og de skal høre eder til.
- ¹⁹ Og så skal I holde eder utenfor leiren i syv dager! Enhver av eder som har slått nogen ihjel, og enhver som har rørt ved en som er slått ihjel, skal rense sig på den tredje og på den syvende dag -- både I og eders fanger.
- ²⁰ Og alle klær og alt som er gjort av skinn eller av gjetehår, og alle trekar skal I rense.
- ²¹ Og Eleasar, presten, sa til stridsmennene som hadde vært med i krigen: Dette er det lovbud som Herren har gitt Moses:
- ²² Gull og sølv, kobber, jern, tinn og bly,
- ²³ alt som tåler ild, skal I la gå gjennom ilden, så blir det rent; men det skal også renses med renselsesvannet. Men alt som ikke tåler ild, skal I la gå gjennom vann.
- ²⁴ Og den syvende dag skal I tvette eders klær, så blir I rene; og derefter kan I komme inn i leiren.
- ²⁵ Og Herren sa til Moses:
- ²⁶ Ta tall på hele det bortførte bytte, både folk og fe, du og Eleasar, presten, og overhodene for menighetens familier.
- ²⁷ Og du skal dele byttet i to deler mellom krigsfolket som drog ut i striden, og hele menigheten.
- ²⁸ Og du skal ta en avgift til Herren av krigsfolket som drog ut i striden, ett liv av hvert fem hundre, både av mennesker og av storfeet og asenene og småfeet.
- ²⁹ Dette skal I ta av den halvdel som tilfaller krigsfolket; og du skal gi det til Eleasar, presten, som en gave til Herren.
- ³⁰ Og av den halvdel som tilfaller Israels barn, skal du ta ut ett liv av hvert femti, både av mennesker og av storfeet og asenene og småfeet -- av alt feet; og du skal gi dem til levittene, som tar vare på det som er å vareta ved Herrens tabernakel.
- ³¹ Og Moses og Eleasar, presten, gjorde således som Herren hadde befalt Moses.
- ³² Og byttet -- det som var tilovers av alt det som stridsfolket hadde røvet -- var: av småfe seks hundre og fem og sytti tusen
- ³³ og av storfe to og sytti tusen
- ³⁴ og av asener en og seksti tusen.
- ³⁵ Og av mennesker -- kvinner som ikke hadde hatt samleie med menn -- var det i alt to og tretti tusen.
- ³⁶ Halvdelen av dette -- den del som falt på stridsmennene-var: av småfeet tre hundre og syv og tretti tusen og fem hundre,
- ³⁷ så avgiften til Herren av småfeet blev seks hundre og fem og sytti,
- ³⁸ og av storfeet seks og tretti tusen, og avgiften derav til Herren to og sytti,

- ³⁹ og av asener tretti tusen og fem hundre, og avgiften derav til Herren en og seksti,
- ⁴⁰ og av mennesker seksten tusen, og avgiften derav til Herren to og tretti.
- ⁴¹ Og Moses gav avgiften til Eleasar, presten, som en gave til Herren, således som Herren hadde befalt Moses.
- ⁴² Den halvdel som tilfalt Israels barn, og som Moses hadde skilt ut fra stridsmennenes del --
- ⁴³ den halvdel som tilfalt menigheten -- var: av småfe tre hundre og syv og tretti tusen og fem hundre
- ⁴⁴ og av storfe seks og tretti tusen
- ⁴⁵ og av asener tretti tusen og fem hundre
- ⁴⁶ og av mennesker seksten tusen.
- ⁴⁷ Av denne halvdel -- den som tilfalt Israels barn -- tok Moses ut ett liv for hvert femti, både av mennesker og av dyr, og gav dem til levittene, som tok vare på det som er å vareta ved Herrens tabernakel, således som Herren hadde befalt Moses.
- ⁴⁸ Så gikk de som var satt over hærens tusener, høvdingene over tusen og høvdingene over hundre, frem for Moses
- ⁴⁹ og sa til ham: Dine tjenere har tatt tall på krigsfolkene som stod under vår befaling, og det fattedes ikke én mann av oss.
- ⁵⁰ Derfor bærer vi frem som gave til Herren hvad enhver av oss har tatt av gullsaker, armkjeder og armbånd, fingerringer, ørenringer og kulekjeder; det skal være til soning for oss for Herrens åsyn.
- ⁵¹ Og Moses og Eleasar, presten, tok imot gullet av dem, alle slags fint arbeidede ting.
- ⁵² Og hele den gave av gull som høvdingene over tusen og høvdingene over hundre avgav til Herren, var seksten tusen, syv hundre og femti sekel.
- ⁵³ Men stridsmennene hadde og hver for sig vunnet bytte.
- ⁵⁴ Da Moses og Eleasar, presten, hadde tatt imot gullet av høvdingene over tusen og over hundre, bar de det inn i sammenkomstens telt, forat det skulde minne om Israels barn for Herrens åsyn.

KAPITTEL 32

- R**ubens barn og Gads barn hadde en mengde fe, en svær mengde; og da de så at Jasers land og Gileads land var vel skikket for feavl,
- ² kom de -- både Gads barn og Rubens barn -- og sa til Moses og Eleasar, presten, og menighetens høvdinger:
- ³ Atarot og Dibon og Jaser og Nimra og Hesbon og El'ale og Sebam og Nebo og Beon,
- ⁴ det land som Herren har latt Israels menighet vinne med sverdet, er et land som er vel skikket for feavl, og dine tjenere har meget fe.
- ⁵ Og de sa: Dersom vi har funnet nåde for dine øine, så la dine tjenere få dette land til eiendom, la oss slippe å dra over Jordan!
- ⁶ Da sa Moses til Gads barn og Rubens barn: Skal eders brødre dra i krigen, og I bli her?
- ⁷ Hvorfor vil I vende Israels barns hu bort, så de ikke vil dra over til det land Herren hat gitt dem?
- ⁸ Det samme gjorde eders fedre da jeg sendte dem fra Kades-Barnea for å se på landet;
- ⁹ da de hadde draget op til Eskoldalen og hadde sett på landet, vendte de Israels barns

hu bort, så de ikke vilde gå inn i det land Herren hadde gitt dem.

10 Den dag optendtes Herrens vrede, og han svor og sa:

11 Ingen av de menn som drog op fra Egypten, fra tyveårsalderen og opover, skal få se det land som jeg har tilsvoret Abraham, Isak og Jakob; for de har ikke fulgt mig som de skulde --

12 ingen uten Kaleb, Jefunnes sønn, kenisitten, og Josva, Nuns sønn; for de har trolig fulgt Herren.

13 Så optendtes Herrens vrede mot Israel, og han lot dem vanke om i ørkenen i firti år, til hele den slekt var utdød som hadde gjort det som var ondt i Herrens øine.

14 Og nu treder I i eders fedres spor, en yngel av syndige menn, for ennå mere å øke Herrens brennende vrede mot Israel;

15 for vender I eder bort, så I ikke vil følge ham, da vil han la Israel bli ennå lenger i ørkenen, og I vil føre ulykke over hele dette folk.

16 Da gikk de frem til ham og sa: Vi vil bare bygge hegn her for vårt fe og byer for våre kvinner og barn,

17 men selv vil vi skyndsomt væbne oss og dra frem foran Israels barn, til vi har ført dem dit de skal; men våre kvinner og barn skal bli i de faste byer, så de kan være trygge for landets innbyggere.

18 Vi vil ikke vende tilbake til våre hus før Israels barn har fått hver sin arv;

19 for vi vil ikke ta arv med dem på den andre side av Jordan og lenger borte når vi har fått vår arv på denne side, østenfor Jordan.

20 Da sa Moses til dem: Dersom I gjør dette, så I væbner eder for Herrens åsyn til krigen,

21 og alle eders væbnede menn drar over Jordan for Herrens åsyn, til han har drevet sine fiender bort fra sine øine,

22 og I ikke vender tilbake før landet er undertvunget for Herrens åsyn, så skal I være uten skyld både for Herren og for Israel, og I skal ha landet her til eiendom for Herrens åsyn.

23 Men dersom I ikke gjør så, da synder I mot Herren, og I skal vite at eders synd skal finne eder.

24 Bygg eder da byer for eders kvinner og barn og hegn for eders småfe, og gjør som I har lovt!

25 Da sa Gads barn og Rubens barn til Moses: Dine tjenere skal gjøre som min herre har befalt;

26 våre barn, våre hustruer, vårt fe og alle våre kløvdyr skal bli her i Gileads byer;

27 men dine tjenere, så mange av oss som er væbnet til strid, vil dra over Jordan for Herrens åsyn og være med i krigen, således som min herre sier.

28 Og Moses gav befaling om dem til Eleasar, presten, og Josva, Nuns sønn, og overhodene for familiene i Israels barns stammer.

29 Og Moses sa til dem: Dersom Gads barn og Rubens barn, så mange av dem som er væbnet, drar med eder over Jordan til krigen for Herrens åsyn, og I legger landet under eder, da skal I gi dem Gileads land til eiendom;

30 men dersom de ikke drar væbnet over med eder, da skal de få sin eiendom i Kana'ans land, sammen med eder andre.

31 Og Gads barn og Rubens barn svarte og sa: Det som Herren har sagt til dine tjenere, det vil vi gjøre;

32 Vi vil dra væbnet over til Kana'ans land for Herrens åsyn, men vår arve-eiendom skal være på denne side av Jordan.

- ³³ Så lot Moses Gads barn og Rubens barn og halvdelen av Manasses, Josefs sønns stamme få de riker som Sihon, amorittenes konge, og Og, kongen i Basan, hadde eid, hele landet med byer og omliggende marker, alle byene i landet rundt omkring.
- ³⁴ Og Gads barn bygget op igjen Dibon og Atarot og Aroer
- ³⁵ og Atrot-Sofan og Jaser og Jogbeha
- ³⁶ og Bet-Nimra og Bet-Haran, faste byer og hegn for feet.
- ³⁷ Og Rubens barn bygget op igjen Hesbon og El'ale og Kirjata'im
- ³⁸ og Nebo og Ba'al-Meon, hvis navn blev forandret, og Sibma; og de gav de byer som de bygget op igjen, deres navn.
- ³⁹ Og Makirs, Manasses sønns barn drog til Gilead og inntok det og drev amorittene, som bodde der, bort.
- ⁴⁰ Og Moses gav Makir, [nemlig hans efterkommere] Manasses sønn, Gilead, og han bodde der.
- ⁴¹ Og Ja'ir, Manasses sønn, drog avsted og inntok deres [amorittenes] landsbyer; og han kalte dem Ja'irs byer.
- ⁴² Og Nobah drog avsted og inntok Kenat med tilhørende småbyer; og han kalte det Nobah efter sitt eget navn.

KAPITTEL 33

Dette var Israels barns vandringer da de drog ut av Egyptens land, hær for hær, under Moses' og Arons førerskap.

² Etter Herrens befaling skrev Moses op de steder som de drog ut fra på sine vandringer, og dette er deres vandringer efter de steder som de drog ut fra:

³ I den første måned, på den femtende dag i måneden, drog de ut fra Ra'amses; dagen efter påske drog Israels barn ut med løftet hånd for alle egypternes øine,

⁴ mens egypterne jordet dem som Herren hadde slått ihjel blandt dem, alle sine førstefødte; også over deres guder hadde Herren holdt dom.

⁵ Så drog da Israels barn fra Ra'amses og leiret sig i Sukkot.

⁶ Og de drog fra Sukkot og leiret sig i Etam, som ligger ved grensen av ørkenen.

⁷ Og de drog fra Etam og vendte sa om og tok veien til Pi-Hakiroth, som ligger midt imot Ba'al-Sefon, og de leiret sig foran Migdol.

⁸ Og de drog fra Hakiroth og gikk gjennom havet til ørkenen; og de drog tre dagsreiser i Etams ørken og leiret sig i Mara.

⁹ Og de drog fra Mara og kom til Elim. I Elim var det tolv vannkilder og sytti palmetrær, og de leiret sig der.

¹⁰ Og de drog fra Elim og leiret sig ved det Røde Hav.

¹¹ Og de drog fra det Røde Hav og leiret sig i ørkenen Sin.

¹² Og de drog fra ørkenen Sin og leiret sig i Dofka.

¹³ Og de drog fra Dofka og leiret sig i Alus.

¹⁴ Og de drog fra Alus og leiret sig i Refidim; der hadde folket ikke vann å drikke.

¹⁵ Og de drog fra Refidim og leiret sig i Sinai ørken.

¹⁶ Og de drog fra Sinai ørken og leiret sig i Kibrot-Hatta'ava.

¹⁷ Og de drog fra Kibrot-Hatta'ava og leiret sig i Haserot.

¹⁸ Og de drog fra Haserot og leiret sig i Ritma.

- 19 Og de drog fra Ritma og leiret sig i Rimmon-Peres.
- 20 Og de drog fra Rimmon-Peres og leiret sig i Libna.
- 21 Og de drog fra Libna og leiret sig i Rissa.
- 22 Og de drog fra Rissa og leiret sig i Kehelata.
- 23 Og de drog fra Kehelata og leiret sig ved Sefer-fjellet.
- 24 Og de drog fra Sefer-fjellet og leiret sig i Harada.
- 25 Og de drog fra Harada og leiret sig i Makhelot.
- 26 Og de drog fra Makhelot og leiret sig i Tahat.
- 27 Og de drog fra Tahat og leiret sig i Tarah.
- 28 Og de drog fra Tarah og leiret sig i Mitka.
- 29 Og de drog fra Mitka og leiret sig i Hasmona.
- 30 Og de drog fra Hasmona og leiret sig i Moserot.
- 31 Og de drog fra Moserot og leiret sig i Bene-Ja'akan.
- 32 Og de drog fra Bene-Ja'akan og leiret sig i Hor-Hagidgad.
- 33 Og de drog fra Hor-Hagidgad og leiret sig i Jotbata.
- 34 Og de drog fra Jotbata og leiret sig i Abrona.
- 35 Og de drog fra Abrona og leiret sig i Esjon-Geber.
- 36 Og de drog fra Esjon-Geber og leiret sig i ørkenen Sin, i Kades.
- 37 Og de drog fra Kades og leiret sig ved fjellet Hor på grensen av Edoms land.
- 38 Da gikk Aron, presten, efter Herrens befaling op på fjellet Hor, og der døde han i det firtiende år efterat Israels barn var gått ut av Egyptens land, i den femte måned, på den første dag i måneden.
- 39 Aron var hundre og tre og tyve år gammel da han døde på fjellet Hor.
- 40 Men den kana'anittiske konge i Arad, som bodde i den sydlige del av Kana'ans land, fikk høre at Israels barn kom.
- 41 Så drog de fra fjellet Hor og leiret sig i Salmona.
- 42 og de drog fra Salmona og leiret sig i Punon.
- 43 Og de drog fra Punon og leiret sig i Obot.
- 44 Og de drog fra Obot og leiret sig i Ije-Ha'abarim ved Moabs grense.
- 45 Og de drog fra Ijim og leiret sig i Dibon-Gad.
- 46 Og de drog fra Dibon-Gad og leiret sig i Almon-Diblataima.
- 47 Og de drog fra Almon-Diblataima og leiret sig ved Abarim-fjellene, foran Nebo.
- 48 Og de drog fra Abarim-fjellene og leiret sig på Moabs ødemarker ved Jordan, midt imot Jeriko.
- 49 Og deres leir ved Jordan strakte sig fra Bet-Hajesimot til Abel-Hassittim på Moabs ødemarker.
- 50 Og Herren talte til Moses på Moabs ødemarker ved Jordan, midt imot Jeriko, og sa:
- 51 Tal til Israels barn og si til dem: Når I har draget over Jordan inn i Kana'ans land,
- 52 da skal I drive alle landets innbyggere bort foran eder og tilintetgjøre alle deres stener med innhugne bilder, og I skal tilintetgjøre alle deres støpte bilder og ødelegge alle deres offerhauger.
- 53 Og I skal ta landet i eie og bo i det; for eder har jeg gitt landet til eiendom.
- 54 Og I skal skifte landet mellom eder ved loddkasting efter eders ætter; den store ætt skal I gi en stor arv, og den lille ætt skal du gi en liten arv; enhver skal få sin del, efter som

loddet faller; efter eders fedrenestammer skal I skifte det mellem eder.

⁵⁵ Men dersom I ikke driver landets innbyggere bort foran eder, da skal de som I lar bli tilbake av dem, bli torner i eders øine og brodder i eders sider, og de skal plage eder i det land som I bor i.

⁵⁶ Og det som jeg hadde tenkt å gjøre med dem, det vil jeg da gjøre med eder.

KAPITTEL 34

Og Herren talte til Moses og sa:

² Byd Israels barn og si til dem: Når I kommer inn i Kana'ans land, så er dette det land som skal tilfalle eder som arv-Kana'ans land, så langt dets grenser når.

³ På sydsiden skal eders land gå fra ørkenen Sin langsmed Edom, og eders sydgrense skal i øst begynne ved enden av Salthavet.

⁴ Så skal grensen svinge sørom Akrabbim-skaret og gå frem til Sin, og den skal gå ut i syd for Kades-Barnea og så gå videre til Hasar-Adar og derfra ta over til Asmon.

⁵ Fra Asmon skal grensen svinge bort til Egyptens bekk og så gå ut i havet.

⁶ I vest skal eders grense være det store hav og landet langsmed det; dette skal være eders grense i vest.

⁷ Og dette skal være eders grense i nord: Fra det store hav skal I avmerke grenselinjen til fjellet Hor.

⁸ Fra fjellet Hor skal I avmerke grensen dit hvor veien går til Hamat, og grensen skal gå ut ved Sedad.

⁹ Så skal grensen gå videre til Sifron og ende ved Hasar-Enan. Dette skal være eders grense i nord.

¹⁰ Mot øst skal I avmerke eder en grenselinje som går fra Hasar-Enan til Sefam.

¹¹ Fra Sefam skal grensen gå ned til Ribla østenfor Ajin og derfra gå videre ned til den når fjellskråningen østenfor Kinnerets sjø. [de. Gennesarets sjø]

¹² Så skal grensen gå videre ned til Jordan og ende ved Salthavet. Dette skal være eders land etter dets grenser rundt omkring.

¹³ Og Moses bød Israels barn og sa: Dette er det land I skal få til arv ved loddkasting, og som Herren har befalt å gi de ni stammer og den halve stamme.

¹⁴ For Rubens barns stamme med sine familier og Gads barns stamme med sine familier og den halve Manasse stamme har alt fått sin arv;

¹⁵ disse to og en halv stamme har fått sin arv på denne side av Jordan midt imot Jeriko -- mot øst, mot solens opgang.

¹⁶ Og Herren talte til Moses og sa:

¹⁷ Dette er navnene på de menn som skal skifte ut landet mellom eder: Eleasar, presten, og Josva, Nuns sønn,

¹⁸ og så en høvding for hver stamme, som I skal ta til å skifte ut landet,

¹⁹ og dette er navnene på disse menn: for Juda stamme Kaleb, Jefunnes sønn,

²⁰ og for Simeons barns stamme Semuel, Ammihuds sønn,

²¹ for Benjamins stamme Elidad, Kislons sønn,

²² og for Dans barns stamme en høvding, Bukki, Jogliss sønn,

²³ for Josefs barn: for Manasses barns stamme en høvding, Hanniel, Efods sønn,

²⁴ og for Efra'ims barns stamme en høvding, Kemuel, Siftans sønn,

- ²⁵ og for Sebulons barns stamme en høvding, Elisafan, Parnaks sønn,
²⁶ og for Issakars barns stamme en høvding, Paltiel, Assans sønn,
²⁷ og for Asers barns stamme en høvding, Akihud, Selomis sønn,
²⁸ og for Naftalis barns stamme en høvding, Pedael, Ammihuds sønn.
²⁹ Disse menn var det som Herren sa skulde skifte ut arveloddene mellom Israels barn i Kana'ans land.

KAPITTEL 35

Og Herren talte til Moses på Moabs ødemarker ved Jordan, midt imot Jeriko, og sa:

² Byd Israels barn at de skal gi levittene byer av sin arveeiendom til å bo i; dessuten skal I gi levittene jorder rundt omkring disse byer.

³ De skal ha byene til å bo i, og jordene som hører til, skal være til beite for deres kløvdyr og for deres fe og for alle deres andre dyr.

⁴ Og jordene omkring byene, som I skal gi levittene, skal strekke sig fra bymuren tusen alen utefter rundt omkring.

⁵ Utenfor byen skal I måle to tusen alen på østsiden og to tusen alen på sydsiden og to tusen alen på vestsiden og to tusen alen på nordsiden, og byen skal være i midten; dette skal være jordene til deres byer.

⁶ De byer I skal gi levittene, skal være de seks tilfluktssteder som I skal gi, forat manndrapere kan fly dit, og foruten dem skal I gi to og firti byer.

⁷ I alt skal I gi levittene åtte og firti byer med tilhørende jorder.

⁸ Og av de byer som I skal gi av Israels barns eiendom, skal I ta flere av de store stammer og færre av de mindre; enhver av dem skal gi levittene byer efter som de har fått land til.

⁹ Og Herren talte til Moses og sa:

¹⁰ Tal til Israels barn og si til dem: Når I er gått over Jordan inn i Kana'ans land,

¹¹ da skal I velge ut noen byer som skal være tilfluktssteder for eder, forat en manndraper som av vanvare slår noen ihjel, kan fly dit.

¹² Disse byer skal I ha til tilfluktssteder for manndraperen når han flykter for blodhevneren, forat han ikke skal dø før han har stått til doms for menigheten.

¹³ Og de av eders byer som I skal gi til tilfluktssteder, skal være seks i tallet.

¹⁴ De tre byer skal I gi på hin side [østenfor] Jordan, og de tre andre byer skal I gi i Kana'ans land; de skal være tilfluktssteder.

¹⁵ Både for Israels barn og for de fremmede og innflyttede som bor iblandt dem, skal disse seks byer være tilfluktssteder, så hver den som av vanvare slår noen ihjel, kan fly dit.

¹⁶ Den som slår noen med et jernredskap så han dør, han er en manndraper, og manndraperen skal late livet.

¹⁷ Og den som tar en sten i sin hånd stor nok til å drepe en med og slår noen med den så han dør, han er en manndraper, og manndraperen skal late livet.

¹⁸ Eller om en har et redskap av tre i sin hånd, som han kan drepe folk med, og slår noen med det så han dør, da er han en manndraper, og manndraperen skal late livet.

¹⁹ Blodhevneren kan drepe manndraperen; når han treffer på ham, kan han drepe ham.

²⁰ Dersom en støter til noen av hat eller kaster noget på ham med vilje så han dør,

²¹ eller av fiendskap slår ham med sin hånd så han dør, da skal den som slo, late livet; han er en manndraper, og blodhevneren kan drepe manndraperen når han treffer på ham.

- ²² Men dersom en støter til nogen av vanvare, uten fiendskap, eller kaster en eller annen ting på ham uten å ville noget ondt,
- ²³ eller uten å se ham rammer ham med en sten stor nok til å drepe en med, så han dør, men drapsmannen ikke er hans fiende og ikke vil ham noget ondt,
- ²⁴ da skal menigheten dømme mellom drapsmannen og blodhevneren etter disse lover.
- ²⁵ Og menigheten skal verge manndraperen mot blodhevneren og la ham vende tilbake til den tilfluktsstad som han var flyktet til; og der skal han bli til ypperstepresten -- han som er salvet med den hellige olje -- er død.
- ²⁶ Men dersom manndraperen kommer utenfor den tilfluktsstads enemerker som han er flyktet til,
- ²⁷ og blodhevneren treffer ham utenfor hans tilfluktsstads enemerker og dreper manndraperen, så har han ingen blodskyld på sig.
- ²⁸ For manndraperen skal bli i sin tilfluktsstad til ypperstepresten er død; men etter yppersteprestens død kan han vende tilbake til den bygd hvor han har sin eiendom.
- ²⁹ Dette skal være en rettsordning for eder fra slekt til slekt hvor I så bor.
- ³⁰ Om en slår nogen ihjel, skal manndraperen efter vidners utsagn lide døden; men ett vidne er ikke nok til at nogen dømmes til døden.
- ³¹ I skal ikke ta imot løsepenger for en manndrapers liv når han er skyldig til døden; han skal late livet.
- ³² Og I skal ikke ta imot løsepenger for en som er flyktet til en tilfluktsstad, så han kan vende tilbake og bo et sted i landet før presten er død.
- ³³ I skal ikke vanhellige det land I bor i; for blod vanhelliger landet, og landet kan ikke få soning for det blod som utøses der, uten ved dens blod som utøser det.
- ³⁴ Du skal ikke gjøre det land I bor i, urent, det land i hvis midte jeg bor; for jeg er Herren, som bor midt iblandt Israels barn.

KAPITTEL 36

Overhodene for familiene i den ætt som nedstammet fra Gilead, en sønn av Manasses sønn Makir, og hørte til Josefs barns ætter, gikk frem for Moses og for de høvdinger som var overhoder for Israels barns familier,

- ² og de sa: Herren har befalt min herre å gi Israels barn landet til arv ved loddkasting, og min herre har fått befaling av Herren om å gi vår bror Selofhads arv til hans døtre.
- ³ Men blir nu de gift med menn av Israels barns andre stammer, så går deres arv fra våre fedres arv og legges til den stammes arv som de kommer til å tilhøre, og således blir vår arvelodd mindre.
- ⁴ Og når jubelåret kommer for Israels barn, så blir deres arv lagt til den stammes arv som de kommer til å tilhøre, og deres arv går fra vår fedrenestammes arv.
- ⁵ Da bød Moses Israels barn efter Herrens ord og sa: Josefs barns stamme har rett i det de sier.
- ⁶ Således byder Herren om Selofhads døtre: De kan gifte sig med hvem de vil, bare de gifter sig innen sin fedrenestammes ætt,
- ⁷ forat ikke nogen arv hos Israels barn skal gå over fra en stamme til en annen -- Israels barn skal holde fast hver ved sin fedrenestammes arv.
- ⁸ Og enhver datter i Israels barns stammer som får arv, skal gifte sig med en mann av sin fedrenestammes ætt, forat Israels barn kan arve hver sine fedres arv,

⁹ og forat ingen arv skal gå over fra en stamme til en annen, men Israels barns stammer holde fast hver ved sin arv.

¹⁰ Selofhads døtre gjorde således som Herren hadde befalt Moses.

¹¹ Mahla, Tirsa og Hogla og Milka og Noa, Selofhads døtre, blev gift med sine farbrødres sønner;

¹² de blev gift med menn av Manasses, Josefs sønns ætter, så deres arv blev hos deres fedreneætts stamme.

¹³ Dette er de bud og lover som Herren gav Israels barn ved Moses på Moabs ødemarker ved Jordan, midt imot Jeriko.

For other languages please go to **www.wordproject.org**